RNI NO. MAHMAR/2020/84035

Sachin Sir's English Speaking
Its 100% guaranteed course
सबसे आसान तरीकेसे
अंग्रेजी बोलना
सिखानेके लियेही
हम जाने जाते है।
9028851719

BAHUJAN SAURABHA
बहुजन सौरभ

उपलब्ध आहे!
मिस्त्री, टाइल्स फिटर, पेंटर, कारपेंटर,
प्लंबर इत्यादीसाठी खालील नंबर वर संपर्क करावा.
संपर्क मो. 8482839451

सोमवार १४ जुलै २०२५ | वर्ष : ५ | अंक : १९७ | दैनिक | किंमत : ₹५/-
Monday 14 July 2025 | Year : 5 | Issue : 197 | Daily | Rate: Rs. 5/-

देशभरात मतदार यादी पुनरीक्षणाची तयारी

नवी दिल्ली : निवडणूक आयोगाने पुढील महिन्यापासून संपूर्ण भारतात मतदार यादीच्या विशेष पुनरीक्षण (SIR) ची तयारी सुरू केली आहे. ही पुनरावृत्ती बिहारमध्ये सुरू असलेल्या विशेष पुनरीक्षणासारखीच असेल. गेल्या आठवड्यात सर्वोच्च न्यायालयाने याला संवैधानिक जबाबदारी म्हणून घोषित केले आणि निवडणूक आयोगाला बिहारमध्ये ही प्रक्रिया सुरू ठेवण्याची परवानगी दिली तेव्हा निवडणूक आयोगाने हे पाऊल उचलले आहे. काही विरोधी पक्ष आणि इतर संघटनांनी निवडणूक आयोगाच्या या निर्णयाला या सुधारणेविरुद्ध सर्वोच्च न्यायालयात आव्हान दिले होते, त्यांनी म्हटले आहे की यामुळे पात्र नागरिकांना मतदानाचा अधिकार मिळू शकतो.

आता काही राज्य निवडणूक अधिकाऱ्यांनी त्या राज्यांमध्ये शेवटच्या विशेष सुधारणानंतर प्रकाशित झालेली मतदार यादी सार्वजनिक केली आहे. 2008 ची मतदार यादी दिल्लीच्या मुख्य निवडणूक अधिकाऱ्यांच्या वेबसाइटवर उपलब्ध आहे, जेव्हा राष्ट्रीय राजधानीत शेवटची सुधारणा करण्यात आली होती. उत्तराखंडमध्ये, शेवटची सुधारणा 2006 मध्ये करण्यात आली होती आणि आता त्या वर्षाची यादी राज्याच्या वेबसाइटवर आहे. 28 जुलै रोजी बिहार प्रकरणाची सुनावणी झाल्यानंतर, देशव्यापी पुनरीक्षणाबाबत अंतिम निर्णय घेईल, असे निवडणूक आयोगाने म्हटले आहे. या प्रक्रियेअंतर्गत, परदेशी बेकायदेशीर स्थलांतरितांना त्यांचे जन्मस्थान तपासून काढून टाकले जाईल. या वर्षी बिहारमध्ये आणि 2026 मध्ये या राज्यांमध्ये निवडणुका राज्यांमधील विधानसभा निवडणुकांबद्दल बोलायचे झाले तर, बिहारमध्ये या वर्षी विधानसभा निवडणुका होणार आहेत. तर पुढील वर्षी आसाम, केरळ, पुद्दुचेरी, तामिळनाडू आणि पश्चिम बंगालमध्ये विधानसभा निवडणुका होणार आहेत. बांगलादेश आणि म्यानमारसह अनेक राज्यांमध्ये बेकायदेशीर परदेशी स्थलांतरितांविरुद्ध करण्यात आलेल्या कारवाईच्या पार्श्वभूमीवर निवडणूक आयोगाचा देशभरातील मतदार यादी पुनर्रचना करण्याचा निर्णय महत्त्वाचा आहे.

संपूर्ण भारतात मतदार यादी पुनरीक्षण: बिहारमध्ये मतदार यादीच्या विशेष छाननी पुनरीक्षणानंतर झालेल्या गोंधळादरम्यान, निवडणूक आयोगाच्या या निर्णयाविरुद्ध सर्वोच्च न्यायालयात याचिका दाखल करण्यात आली. सर्वोच्च न्यायालयाने हा आयोगाचा अधिकार असल्याचे म्हटले आणि त्याच्या आचरणाच्या वेळेवरही टीका केली. या काळात न्यायालयाने म्हटले होते की ते संपूर्ण देशात केले पाहिजे. पुढील महिन्यापासून संपूर्ण भारतात मतदार यादीत सुधारणा करण्यासाठी निवडणूक आयोगाने फील्ड यंत्रणा सक्रिय केली आहे.

बिहारच्या मतदार यादीत बांगलादेश, म्यानमार, नेपाळच्या लोकांची नावे

पाटणा : बिहार निवडणुकीआधीच मतदार यादीतील गोंधळ समोर आला आहे. मतदार पडताळणी मोहिमेत एक मोठा खुलासा झाला आहे. बिहारच्या मतदार यादीत मोठ्या संख्येने परदेशी नागरिकांची नावे आहेत, यामध्ये नेपाळ, म्यानमार आणि बांगलादेशचे नागरिक आहेत,अशी माहिती निवडणूक आयोगाने दिली. या परदेशी लोकांकडे मतदार कार्ड, आधार कार्ड आणि रेशन कार्ड देखील आहेत. निवडणूक आयोगाने घरोघरी पडताळणी करून माहिती घेतली, यामध्ये मोठा खुलासा झाला आहे. निवडणूक आयोगाने म्हटले आहे की, त्यांची नावे अंतिम मतदार यादीत राहणार नाहीत. SIR चा उद्देश मतदार यादीतून बेकायदेशीर मतदारांना काढून टाकणे आहे. मतदार पडताळणीच्या नावाखाली सुरू असलेल्या राजकारणादरम्यान, या वस्तुस्थितीमुळे राजकीय वर्तुळात खळबळ उडाली आहे कारण काँग्रेससह महाआघाडीतील सर्व पक्ष या मोहिमेला विरोध करत आहेत. शनिवारपर्यंत बिहारमध्ये जारी केलेल्या एसआयआर अंतर्गत 80.11 टक्के मतदारांनी त्यांचे फॉर्म सादर केले आहेत. फॉर्म सादर करण्याची प्रक्रिया निर्धारित अंतिम मुदतीपर्यंत (25 जुलै) पूर्ण केली जाणार आहे, असा दावा निवडणूक आयोगाने केला. यावर्षी ऑक्टोबर-नोव्हेंबरमध्ये बिहारमध्ये विधानसभा निवडणुका होणार आहेत. हे पाहता, मतदार पुनरीक्षणाचा मुद्दा देशातील राजकीय वर्तुळात चर्चेचा विषय बनला आहे. विरोधी पक्षांनी ते थांबवण्यासाठी सर्वोच्च न्यायालयात धाव घेतली. न्यायालयाने ते थांबवण्यास नकार दिला तर निवडणूक आयोगाला काही सूचना दिल्या.

संभाजी ब्रिगेडच्या प्रवीण गायकवाडांना अक्कलकोटमध्ये काळे फासले : निषेध

सोलापूर : संभाजी ब्रिगेडचे प्रदेशाध्यक्ष प्रवीण गायकवाड यांना अक्कलकोट येथे काळे फासण्यात आले. शिवधर्म फाउंडेशन आणि शिवभक्तांनी काळे फसल्याची प्राथमिक माहिती आहे. यावेळी कार्यकर्त्यांनी जोरदार राडा घातला. प्रवीण गायकवाड यांच्या अंगावरील कपडे फाडण्याचा प्रयत्न कार्यकर्त्यांनी केला. कार्यकर्त्यांच्या राड्यामुळे अक्कलकोटमध्ये तणावपूर्व वातावरण होते.

प्रवीण गायकवाड हे अक्कलकोट येथे फत्तेसिंह शिक्षण संस्था आणि सकल मराठा समाजाच्या कार्यक्रमासाठी आले असताना ही घडली घटना घडली. प्रवीण गायकवाड यांनी आपल्या संघटनेच्या नावामध्ये छत्रपती संभाजी महाराजांचा एकेरी उल्लेख केल्याने शिवधर्म फाउंडेशन आक्रमक होते. त्याचबरोबर स्वामी समर्थांचा एकेरी उल्लेख करून त्यांचा अवमान केल्याचा देखील राग पदाधिकाऱ्यांच्या मनात होता.

यापूर्वी शिवधर्म फाउंडेशनने संभाजी ब्रिगेडच्या विरोधात उपोषण देखील केले होते. आज प्रवीण गायकवाड यांच्या अक्कलकोट दौरा लक्षात घेऊन शिवधर्म फाउंडेशनच्या कार्यकर्त्यांनी ठरवून डाव आखला. सत्काराच्या कार्यक्रमावेळी गायकवाड यांच्या चेहऱ्याला कार्यकर्त्यांनी काळे फासले. प्रवीण गायकवाड यांच्या विरोधात शिवधर्म प्रतिष्ठान आणि शिवभक्त आक्रमक झाले होते. त्यांच्या तोंडाला काळे फासत संभाजी बिग्रेड या संघटनेचे नाव बदलण्याची मागणी कार्यकर्त्यांनी केली.

या संघटनेचे एकेरी नाव आहे, असा कार्यकर्त्यांचा आक्षेप होता. शिवधर्म फाउंडेशन आणि शिवभक्तांनी प्रवीण गायकवाड यांची गाडी फोडत निषेध नोंदवला. अक्कलकोट पोलिसांनी शिवधर्म फाउंडेशन आणि शिवभक्तांना ताब्यात घेतले.

मालवाहू रेल्वेला भीषण आग; रेल्वे सेवा विस्कळीत

तामिळनाडू : तामिळनाडूमधील तिरुवल्लूर या ठिकाणी एक मोठी दुर्घटना घडल्याची माहिती समोर आली आहे. डिझेल वाहून नेणाऱ्या एका रेल्वेला भीषण आग लागल्याची घटना तिरुवल्लूर या ठिकाणी घडली आहे. ही रेल्वे चेन्नईवरून इंधन घेऊन जात होती. या घटनेमुळे त्या मार्गावरील रेल्वे सेवा विस्कळीत झाली आहे. अग्निशमन दलाच्या गाड्या घटनास्थळी दाखल झाल्या असून मतदकार्य सुरू आहे. तामिळनाडूमधील तिरुवल्लूर या ठिकाणी चेन्नई बंदरातून इंधन घेऊन जात असलेल्या मालवाहू रेल्वेला रविवारी पहाटे अचानक भीषण आग लागली. या रेल्वेच्या चार डब्ब्यांना आग लागली, त्यानंतर त्या डब्ब्यांना उर्वरित रेल्वेपासून वेगळे करण्यात आले. त्यानंतर तात्काळ स्थानिक प्रशासनाचे अधिकारी आणि अग्निशमन दलाच्या गाड्या घटनास्थळी दाखल झाल्या. तसेच ही आग नियंत्रणात आणण्याचे प्रयत्न अग्निशमन दलाचे जवान करत आहेत. दरम्यान, ही मालवाहू रेल्वे रुळावरून घसरल्यानंतर आग लागल्याची प्राथमिक माहिती समोर आली आहे. पोलिसांनी या घटनेची प्राथमिक चौकशी सुरू केली आहे. ही घटना घडली तेव्हा त्या परिसरात मोठ्या प्रमाणात धुरांचे लोट आणि आगीच्या ज्वाळा पसरल्या होत्या. या घटनेचा व्हिडीओ देखील आता समोर आला आहे.

भारतीय लष्कराने उल्फा-आय या दहशतवादी संघटनेचा दावा फेटाळून लावला

गुवाहाटी : बंदी घातलेल्या दहशतवादी संघटने उल्फा (आय) ने दावा केला आहे की भारतीय सैन्याने भारत-म्यानमार सीमेजवळ असलेल्या त्यांच्या छावण्यांवर ड्रोन आणि क्षेपणास्त्रांनी हल्ला केला आहे. तथापि, या दाव्याला लष्कराने दुजोरा दिलेला नाही. उल्फा (आय) ने रविवारी एक प्रेस स्टेटमेंट जारी करून म्हटले आहे की सकाळी ड्रोनने हल्ले करण्यात आले आणि त्यांच्या अनेक मोबाईल छावण्यांना लक्ष्य करण्यात आले. या हल्ल्यात त्यांच्या 'लोअर कौन्सिल'चे अध्यक्ष नयन आसम उर्फ नयन मेधी यांचा मृत्यू झाला, तर सुमारे 19 जण जखमी झाले. या संदर्भात भारतीय लष्कराच्या प्रवक्त्यांशी संपर्क साधला असता त्यांनी अशा कोणत्याही हल्ल्याची माहिती नसल्याचे नाकारले. लेफ्टनंट कर्नल महेंद्र रावत म्हणाले, 'भारतीय लष्कराला अशा कोणत्याही कारवाईची माहिती नाही.' यानंतर, उल्फा(आय) ने आणखी एक निवेदन जारी करून दावा केला की मृत नेता नयन आसाम यांच्या अंत्यसंस्काराचे आयोजन केले जात असताना, त्यांच्या छावणीवर पुन्हा क्षेपणास्त्रांनी हल्ला करण्यात आला. संघटनेच्या म्हणण्यानुसार, त्यांचे दोन वरिष्ठ नेते - 'ब्रिगेडियर' गणेश आसाम आणि 'कर्नल' प्रदीप आसाम - या हल्ल्यात मारले गेले, तर इतर अनेक सदस्य आणि काही नागरिक जखमी झाले.

IAS अधिकाऱ्याने विद्यार्थ्यांला परीक्षा सुरू असतानाच लगावल्या चापटा

भोपाल : एक सरकारी अधिकारी एका विद्यार्थ्याला परीक्षा सुरू असताना पकडून जबरदस्त मारहाण करत असल्याचा एक व्हिडीओ समोर आला आहे. हा प्रकार मध्यप्रदेशच्या भिंड जिल्ह्यात घडला. हा व्हिडीओ 1 एप्रिलचा असून आता तो सोशल मीडियावर व्हायरल होत आहे. या व्हिडीओमध्ये दिसत असलेले अधिकारी भिंड जिल्ह्याचे जिल्हा न्यायदंडाधिकारी संजीव श्रीवास्तव हे आहेत आणि हा प्रकार दीनदयाल डांगरोलिया महाविद्यालयात बीएससी द्वितीय वर्षाच्या गणिताच्या परीक्षेदरम्यान घडला. या व्हिडीओमध्ये श्रीवास्तव हे हातात पेपर घेऊन या विद्यार्थ्याला जाब विचारताना दिसत आहेत. त्यानंतर ते त्याला खूर्चीवरून खेचून उभे करताना आणि त्याला लागोपाठ चापटा मारताना दिसत आहेत. दुसऱ्या एका व्हिडीओमध्ये ते त्या विद्यार्थ्याला दुसऱ्या एका रुममध्ये घेऊन जाताना दिसत आहेत. ही खोली स्टाफ रूम सारखी दिसत आहे. त्यानंतरविद्यार्थ्याकडे इशा करत अधिकारी पेपर दुसऱ्या एका व्यक्तीला सोपवताना दिसत आहेत. ही मारहाण करण्यात आलेल्या विद्यार्थ्याचे नाव रोहित राठोड असल्याचे सांगितले जात आहे.

वैमानिकांना बळीचा बकरा बनवू नये : विमान वाहतूक तज्ञ

नवी दिल्ली : अहमदाबाद विमान अपघाताबाबत एअरक्राफ्ट ॲक्सिडेंट इन्व्हेस्टिगेशन ब्युरो (AAIB) च्या प्राथमिक चौकशी अहवालावर चर्चा तीव्र झाली आहे. एकीकडे, अंतिम चौकशी अहवाल येईपर्यंत आम्ही वाट पाहू असे म्हटले जात आहे. दुसरीकडे, मार्टिन कन्सल्टिंग (एक विमान वाहतूक सुरक्षा आणि सल्लागार कंपनी) चे संस्थापक आणि सीईओ मार्क डी मार्टिन यांनी या प्राथमिक अहवालावर तीव्र प्रतिक्रिया दिली आहे.

ते म्हणाले की जगभरातील वैमानिक मूर्ख नसतात. त्यांना सत्य समजते. आपल्या कुटुंबाच्या उदरनिर्वाहासाठी आपला जीव धोक्यात घालणारा कोणताही वैमानिक अशा बातम्यांमुळे दिशाभूल होणार नाही. हा कोणताही जादूटोणा नाही ज्यामध्ये वैमानिकांना बळीचा बकरा बनवले जाते, परंतु निष्पक्ष आणि प्रामाणिक चौकशी झाली पाहिजे.

ते म्हणाले की विमानाने उड्डाण करताच इंजिनमध्ये बिघाड झाला. अशा परिस्थितीत हायड्रॉलिक सिस्टमला बॅकअप देणारे राम एअर टर्बाइन (RAT) सक्रिय होते. अशा परिस्थितीत, अहवालात इंधन कट-ऑफचा उल्लेख कसा आला? ते असेही म्हणाले की जेव्हा इंजिन आधीच बिघाड झाले होते, तेव्हा इंधन कट-ऑफचा उल्लेख कसा आला? अहवालातून असे दिसते की मुद्दाम वैमानिकांवर दोषारोप केला जात आहे. यासोबतच, मार्क मार्टिन यांनी प्रश्न उपस्थित केला की हा अहवाल रात्री 2 वाजता का प्रसिद्ध करण्यात आला.

एमपीएससी परीक्षेत सोलापूरचा तन्मय कटुळे राज्यात पहिला

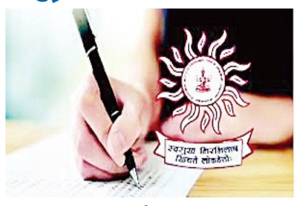

नागपूर : महाराष्ट्र लोकसेवा आयोगातर्फे 17 डिसेंबर, 2023 रोजी मुंबईसह छत्रपती संभाजीनगर, अमरावती, नागपूर, नाशिक व पुणे जिल्हाकेंद्रांवर घेण्यात आलेल्या महाराष्ट्र गट-क सेवा मुख्य परीक्षा-2023 मधील लिपिक-टंकलेखक या संवर्गातील एकूण 278 नियुक्ती प्राधिकारी कार्यालयांचा अंतिम निकाल जाहीर करण्यात आला आहे. त्यानुसार एकूण 6519 उमेदवार विषयांकित पदाकरिता शिफारसपात्र ठरले आहेत. सोलापूर जिल्ह्यातील तन्मय तानाजी कटुळे हे राज्यातून प्रथम आले आहेत. मागासवर्गवारीमधून पुणे जिल्ह्यातील किसवे किशोर चंद्रकांत हे राज्यात प्रथम आले आहेत तर महिला वर्गवारीमधून सांगली जिल्ह्यातील गावडे दुर्गा विजयराव या राज्यात प्रथम आल्या आहेत. अंतिम निकालातील ज्या उमेदवारांना त्यांच्या उत्तरपत्रिकेतील गुणांची पडताळणी करावयाची आहे अशा उमेदवारांनी गुणपत्रके प्रोफाईलवर पाठविल्याच्या दिनांकापासून 10 दिवसांत, आयोगाकडे ऑनलाईन पध्दतीने विहित नमुन्यात अर्ज करणे आवश्यक आहे.

अशोक सरस्वती बौध्द यांचे सात दिवस धम्मप्रवचन

नागपूर : दिपंकर बुध्द विहार, चंद्र नगर,नागपूर द्वारा आयोजित धम्म देसना सप्ताह दिन 14 ते 20 जुलै, 2025 दुपारी 4 ते 6 दिपंकर बुध्द विहार चंद्रनगर येथे आयोजित केले आहे. प्रवचनकार धम्म प्रचारक अशोक सरस्वती बौध्द हे आहेत. आषाढ ते आश्विन महिन्या पर्यंत तीन महिने बौध्द भिक्खू अधिष्ठान घेऊन एखाद्या विहारात वर्शावास करतात. स्वतः धम्म सभ्यास आणि साधना करतात. त्यासाठी प्रस्तुत कार्यक्रम आयोजित करण्यात आला आहे. तरी आपण सर्वांनी उपस्थित राहावे असे आवाहन दिपंकर बुध्द विहार, नालंदा बुध्द विहार, बुध्द विहार बालाजी नगर कुशिनारा बुध्द विहार, राजगिरी बुध्द विहार, समता बुध्द विहार यांनी केले आहे.

देशात 11 वर्षांपासून अघोषित आणीबाणी
प्रख्यात पत्रकार श्रवण गर्ग यांची स्पष्टोक्ती

संवाद मित्र जयंत नरांजे, पुणे : गेल्या काही वर्षांपासून यू ट्युब वर खूप चांगल्या मुलाखती ऐकायला मिळत आहेत. सध्याच्या वर्तमानपत्रात (काही सन्माननीय अपवाद वगळता) जे वाचायला मिळत नाही ते यू ट्यूब वर सहज ऐकायला मिळते. देशात मोदी सरकार सत्तेवर आल्यापासून वृत्तपत्रे आणि वृत्त वाहिन्या सरकार समोर लोटांगण घालत आहेत. अशावेळी रविकुमार, अभिसार शर्मा, आरफा खानम शेरवानी, आशुतोष, मुकेशकुमार, अजित अंजुम सारखी पत्रकार मंडळी यू ट्यूबच्या माध्यमातून सरकारला प्रश्न विचारत आहेत.

आज देशात इमरजंन्सी अपरिहार्य होती, इंदिरा जी अलाहाबाद उच्च न्यायालयात केस हारल्या होत्या,निवडणूक रद्द करण्यात आली होती, त्यांना सर्वोच्च न्यायालयात जाण्यास 3 महिन्याची मुदत दिली होती,त्या निकाला विरोधात अपिल मध्ये गेल्या होत्या पण विरोधक त्यांचा राजिनामा मागित होते,त्या म्हणत होत्या की सर्वोच्च न्यायालयाच्या निकालानंतरच राजीनामा देईल, ईकडे विरोधक आंदोलन करीत होते, सरकारी मालमत्तेची जाळपोळ सुरू होती, जयप्रकाश नारायण, त्यांची टीम लोकांना भडकवत होती, कर्पूरी ठाकूर च्या भाषणाने, पोलीस, फौज ह्याची हालचाल संशयास्पद होती, देशात अन्नधान्य, तेल ई.आवश्यक वस्तूंची कुत्रीम टंचाई व्यापारी वर्गाने निर्माण केली होती, त्यामुळे महागाई वाढविण्यात आली होती, हे सर्व काबूत आणण्यासाठी नाईलाजास्तव ईंदिरा गांधीना हा निर्णय घ्यावा लागला होता.

इमरजंन्सीत सरकारी कामे बिना चिरीमिरी देवून होत होती, पोलिसांनी व्यापाऱ्यांच्या गोडाऊन वर धाडी टाकून साठवलेला माल बाहेर काढून बाजारात ऊपलब्ध करून दिला होता, परिणामी महागाई कमी झाली होती, सावकाराकडे गहाण असलेल्या वस्तू पोलीस मार्फत बाहेर काढून ज्यांच्या आहेत त्यांना कोतवाल मार्फत निरोप देवून त्यांच्या स्वाधीन केल्या होत्या, एकंदरीत ईमरजंन्सी हि सर्व सामान्यांसाठी फायद्याचीच ठरली होती. संघाच्या बाळासाहेब देवरस यांनी आणिबाणीच्या काळात तीन माफीपत्रे इंदिरा गांधी यांना पाठविली होती. बाळासाहेब ठाकरे यांनी आणिबाणीला पाठिंबा दिला होता. अटल बिहारी वाजपेयी फक्त काही दिवसच कैदेत राहिले, बाकी वेळ ते पॅरोलवर बाहेरच होते... हो, गुन्हेगार रामरहीम पॅरोलवर बाहेर राहतो, तोच प्रकार!

याच आणिबाणीच्या विरोधात जयप्रकाश नारायण हे फॅशिस्ट नेते संघाने पुढे आणले....जसे अण्णा हजारे पुढे आणले गेले आणि नंतर टाकावु झाले.

याच जयप्रकाश नारायण यांनी देशातील सैन्य आणि पोलिसांना सरकारचे आदेश पाळू नका, असा फतवा काढला होता.

शेवटी, कायद्याने आलेली आणिबाणी इंदिरा गांधींनी लोकशाहीचे प्रमुख अंग असलेल्या निवडणुका जाहिर करत मागे घेतली, ज्यामध्ये त्यांचा पराभव झाला.

नंतर देशद्रोही संघ आणि जनसंघाचा भाजप झालेला पक्ष सत्तेत आला आणि त्याचे पर्यवसान पुढे प्रचंड धार्मिक राजकारणात होऊन अडवाणी सारख्या द्वेषाचे राजकारण करणाऱ्या नेत्यांच्या मोठेपणात झाले. आपण आज ह्या सर्व गोष्टींची फळे 'चाखत' आहेत.

काँगो अशांतता, बंडखोरांचा हल्ला, 66 जणांचा मृत्यू

नवी दिल्ली : मध्य आफ्रिकन देश काँगोच्या पूर्वेकडील भागातील इरुमु भागात इस्लामिक स्टेट (IS) गटाशी संबंधित बंडखोरांनी केलेल्या हल्ल्यात 66 जणांचा मृत्यू झाला. हा भाग युगांडाच्या सीमेला लागून आहे. स्थानिक अधिकाऱ्यांनी सांगितले की, हा हल्ला IS शी संबंधित अलाइड डेमोक्रॅटिक फोर्सेस (ADF) च्या सैनिकांनी केला आहे. ADF हा युगांडाचा इस्लामिक अतिरेकी गट आहे, जो सीमेच्या दोन्ही बाजूंनी सक्रिय आहे. पूर्व काँगोमध्ये इस्लामिक स्टेटशी संबंधित बंडखोरांनी केलेल्या हल्ल्यात अनेक लोक ठार झाले. हा हल्ला अशा वेळी झाला आहे जेव्हा पूर्व काँगोमधील एम23 या वेगळ्या बंडखोर गटाशी सुरू असलेला संघर्ष संपण्याची अपेक्षा आहे, ज्याला काँगोचा आणखी एक शेजारी देश रवांडा पाठिंबा देत आहे. पूर्व काँगोमध्ये इस्लामिक स्टेटशी संबंधित बंडखोरांनी केलेल्या हल्ल्यात अनेक लोक ठार झाले. काँगोमधील अशांततेच्या काळात, संयुक्त राष्ट्रांचे शांतता दल महत्त्वाची भूमिका बजावत आहे. - पूर्व काँगोच्या इटुरी येथील संयुक्त राष्ट्रांच्या मिशनचे प्रवक्ते जीन टोबी ओकाला यांनी या हल्ल्याचे वर्णन 'रक्तपात' असे केले. त्यांनी सांगितले की, हा हल्ला गुरुवार आणि शुक्रवारी रात्री इटुरीच्या इरुमु प्रदेशातील वाल्से वोनकुटू प्रमुखपदी झाला. त्यांनी सांगितले की, सुरुवातीला 30 जणांचा मृत्यू झाल्याचे वृत्त होते,

संपादकीय

होमिओपॅथिक डॉक्टरांनी साधा उपचार केला तर बिघडले कुठे?

देशातील आरोग्य व्यवस्थेची परिस्थिती पाहता, ग्रामीण व आदिवासी भागांत आरोग्य सेवा अजूनही अपुरी, दुर्लक्षित आणि अनुलक्षीत आहे. अशा वेळी जर एखादा होमिओपॅथिक डॉक्टर प्राथमिक उपचार करतो, जखमेवर फर्स्ट एड देतो, ताप, अंगदुखी, सर्दी, पोटदुखी यांसारख्या प्राथमिक लक्षणांवर औषध देतो, तर त्यात चुकीचे काय आहे? त्याने कुणाचे नुकसान केलेय? उलट, जिथे कोणी नाही, तिथे त्याने माणूस वाचवायचा प्रयत्नच केलाय आणि म्हणूनच अलीकडे काही ॲलोपॅथिक डॉक्टर मंडळींनी असा साधा सामान्य उपचार देणाऱ्या होमिओपॅथिक डॉक्टरांवर आक्षेप घेणे हा अतिशय अवाजवी, अहंकारप्रधान आणि वास्तवापासून दूर असलेला दृष्टिकोन आहे. होमिओपॅथिक औषधोपचार ही भारतात कायदेशीर मान्यताप्राप्त प्रणाली आहे. यासाठी विशेष विद्यापीठे, अभ्यासक्रम आणि परिषदाही आहेत. भारत सरकारच्या आयुष मंत्रालयामार्फत ही पद्धत प्रोत्साहित केली जाते. अनेक वेळा ही औषधे सौम्य स्वरूपाच्या लक्षणांवर प्रभावी सिद्ध झाली आहेत. मग मग अशा प्रणालीतील डॉक्टर जर शिक्षण घेऊन, रुग्णाला काही प्राथमिक मदत करत असतील, तर त्यांच्या कार्यात हस्तक्षेप करणे म्हणजे आरोग्यसेवेला राजकारणाच्या आणि वर्चस्वाच्या रंगात रंगवणे होय. खरे म्हणजे ग्रामीण भागात बहुतेक वेळा प्राथमिक उपचार मिळवणे हेच कठीण असते. वेळेवर फर्स्ट एड मिळाली नाही म्हणून अपघातात किंवा तापाने माणसे गेल्याचे अनेक दाखले आहेत. अशा स्थितीत जो कोणी आधार देतो, तो देवदूत ठरतो. मग तो होमिओपॅथिक डॉक्टर असो की आयुर्वेदिक. त्याने जर लक्षणांच्या आधारे सुरुवातीचा उपचार दिला, मग तो सामान्य स्वरूपाचा असेल, तर त्याला विरोध करण्याचे काहीच कारण नाही. अर्थात, इथे मर्यादा जपल्या पाहिजेत. होमिओपॅथिक डॉक्टरांनीही त्यांची क्षमता ओळखूनच उपचार करावेत. जटिल शस्त्रक्रिया, आयसीयू लक्षणे किंवा गंभीर परिस्थितीत हस्तक्षेप न करता, संबंधित रुग्णांना तात्काळ मोठ्या रुग्णालयात पाठवणे हे त्यांचे कर्तव्य असायला हवे. पण याचा अर्थ असा नाही की प्राथमिक ताप, जखम, फोड, उलटी, अशक्तपणा, डोकेदुखी यांसारख्या लक्षणांवरही ते काहीही करू नयेत. ॲलोपॅथी आणि होमिओपॅथी यात संघर्ष नव्हे, समन्वय हवा. वैद्यकशास्त्र ही शेवटी माणूस वाचवण्यासाठीची कला आहे – ती कोणत्याही प्रणालीत असो. एकाने दुसऱ्याच्या अंगणात येऊ नये, हे खरे; पण संकटात माणूस वाचवण्यासाठी जेव्हा कोणताही डॉक्टर पुढे येतो, तेव्हा त्याच्या सेवेला विरोध करणे ही केवळ असंवेदनशीलताच नाही, तर समाजविरोधी वृत्ती ठरते. तीनही शाखांचा शरीर विज्ञान हा अभ्यासक्रम सारखाच असतो. उपचार पद्धती वेगळी आहे. होमिओपॅथिक डॉक्टरांनी साधे उपचार किंवा फर्स्ट एड ॲलोपॅथीक औषधाने दिले, म्हणजे त्यांनी कोणतेही नैतिक किंवा कायदेशीर उल्लंघन केले नाही, असे अनेक न्यायालयीन निर्णय आणि मार्गदर्शक तत्त्वे स्पष्ट करतात. त्यामुळे यावरून वादंग उठवणे ही व्यर्थ शक्तिचा अपव्यय आहे. सारांशतः ग्रामीण भागातील आरोग्यसेवा सक्षम करायची असेल, तर सर्व वैद्यकीय प्रणालींनी एकत्र येऊन काम करणे ही काळाची गरज आहे. होमिओपॅथिक डॉक्टरांनी दिलेली फर्स्ट एड सेवा ही अशा समन्वयाचा एक सकारात्मक भाग ठरू शकते – आणि म्हणूनच, ‘फर्स्ट एड दिले तर बिघडले कुठे?’ हा प्रश्न आजचा खरा मुद्दा आहे! होमिओपॅथिक डॉक्टरांना ॲलोपॅथीक ट्रेनिंग देण्यासाठी सरकारने व्यवस्था केली. त्यासाठी विधानमंडळात कायदा मंजूर केला. होमिओपॅथिक विद्यार्थ्यांनी तो विशिष्ट अभ्यासक्रम सुद्धा पूर्ण केला आणि ऐन नाव नोंदणी करतांना विरोध करण्यात येत आहे. याला काय म्हणावे? व्यावसायिक स्पर्धा म्हणावी! दुसरे काय? महाराष्ट्रातील सर्व मोठ्या कॉर्पोरेट हॉस्पिटलमध्ये आर.एम.ओ. म्हणून होमिओपॅथी डॉक्टर काम करीत आहेत. एकट्या नागपुरात 530 हॉस्पीटल आहेत तेथे होमिओपॅथिक डॉक्टरांनी सेवा दिली आहे. महाराष्ट्रात ही संख्या कितीतरी मोठी होईल. ते बी.एच.एम.एस. शिकत असतात तेव्हा पासून रोजगार व प्रशिक्षण म्हणून मोठ्या हॉस्पिटलमध्ये काम करीत असतात. ॲलोपॅथीक डॉक्टरांच्या मार्गदर्शनाने ते काम करत असतात. त्यामुळे त्यांची चांगली प्रॅक्टिस झाली असते. ते सुद्धारोग निदान व उपचार करण्यासाठी सक्षम होतात फक्त त्यांच्याकडे एम.बी.बी.एस. सारखी पदवी नसते. हे वास्तव आहे. ही वस्तुस्थिती सर्वांनी लक्षात घ्यावी. शेवटी अनुभव महत्वाचा आहे. पूर्वी गाव खेड्यात बाळंतपण करण्यात एक्सपर्ट एखादी महिला असायची तिला सुईन म्हणायचे. कठीण बाळंतपण सुद्धा करायची. ती स्त्रीरोगतज्ञ सारखी असायची. तिला एम.बी.बी.एस. ना बी.एच.एम.एस. काही दवाखान्यातील नर्स आणि कंपाउंडर सुद्धा मुख्य डॉक्टर येईस्तोवर प्राथमिक तपासणी करून उपचार सुरू करतात. हे वास्तव आहे. अनुभव महत्वाचा आहे. आयुर्वेदिक डॉक्टर लोकांना ॲलोपॅथीक औषध देण्यासाठी परवानगी आहे म्हणून त्यांना प्राथमिक आरोग्य केंद्रात आरोग्य अधिकारी म्हणून नियुक्ती दिली जाते तर होमिओपॅथिक डॉक्टरांचाही विचार करावा. त्यांनी प्रशिक्षण घेऊन साधी ॲलोपॅथीक प्रॅक्टिस केली तर आभाळ. ■ ■

लोकशाही टिकवण्यासाठी विधायक राजकारणाची गरज !

कितीतरी लोकांच्या बलिदानाने भारत देशाला राजकीय स्वातंत्र्य मिळाले. हे स्वातंत्र्य अपूर्ण आहे. सामाजिक आणि आर्थिक समता प्रस्थापित होत नाही तो पर्यंत राजकीय स्वातंत्र्याचा लाभ होत नाही. म्हणून डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर म्हणाले होते ‘जातीयता, अस्पृश्यता आणि गरिबी कायम ठेऊन राजकीय स्वातंत्र्याचा कोणालाही लाभ घेता येणार नाही. म्हणून ज्यांचे हातात सत्ता येईल त्यांनी या देशात सामाजिक आणि आर्थिक समता निर्माण करा तरच हे राजकीय स्वातंत्र्य कायम राहील.’ या सूचनेची दखल सत्तेत असलेल्या सत्ताधारी लोकांनी घेतली नाही. कारण आजचा भाजप हा तेव्हाचा काँग्रेस होता.

काँग्रेस मध्ये पंडित नेहरू समाजवादी होते. परंतु वल्लभभाई पटेल, डॉ. राजेंद्र प्रसाद हा गट सरमजामदार, जातीयवादी आणि परंपरावादी होता. जसे आज मोदी शहा आहेत. जागोजागी नेहरूंना विरोध होत होता. परंतु प्रधानमंत्री पद जाऊ नये या साठी ते माघार घेत होते. सत्ता राहिली नाही तर जे करता येते तेही करता येणार नाही असे नेहरुजी यांना वाटत होते.

लेखांक ११९

अशोक सरस्वती बोधी
मो. 8530980741

आर्थिक आणि सामाजिक सुधारणा झाल्यात परंतु त्याची गती इतकी कमी होती की राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाचे बळ वाढत गेले.

धर्मांधता वाढत गेली. लोक शहाणे समजदार होण्याऐवजी धर्मांध झाले आणि समाजवादी होण्याऐवजी सरमजामदार झाले. सत्तेत सहभागी असणारे नेते गुंड होऊ लागले. लोकांसाठी लढण्याऐवजी कमजोर लोकांवर अन्याय अत्याचार करू लागले.

आजचे राजकारण गुंडांचे हाती गेले. लोक त्यांनाच निवडून देऊ लागले. त्यामुळे खुलेआम गुंडागर्दी नेते करू लागले. बुलढाणा येथील आमदाराचे मुंबईला कँटिंगमध्ये जे गुंडागर्दी प्रदर्शन दिसून आले ते सर्वच पक्षात दिसून येते.

त्यात आंबेडकरवादी म्हणवणारे देखील दिसून येतात.

एकंदरित देशात अराजक निर्माण झाले आहे. गृहयुद्ध होण्याच्या वाटेवर भारत येऊन पोहचला आहे. ही चिंता सर्वच पुरोगामी, क्रांतिकारी, विचारवंत, कष्टकरी, शेतकरी, मजूर कामगार या सर्वच जाती धर्मातील, सर्वच प्रांतातील, सर्वच भाषा बोळणाऱ्यांनी विचार केला पाहिजे आणि देश वाचवला पाहिजे. ■ ■

पुरस्कारवीर प्रधानमंत्री !

आपले देशप्रमुख जगप्रिय आहेत. सन्मानांचा तसा ध्वनी आहे. नुकतेच ते घरी परतले. चार देशांचा सन्मान घेऊन. शेवटचा सन्मान नामीबियाने दिला. ‘सर्वोच्च नागरिक’ सन्मान.

असे आंतरराष्ट्रीय सन्मान 27 झालेत. हा नवा उच्चांक. नामीबिया दक्षिण आफ्रिकेतील. जगातील सर्वात कमी जनसंख्या असलेला देश. जनसंख्या केवळ 30 लाख. 30 लाखाने 143 कोटीचा सत्कार केला. एक सर्वात कमी, एक सर्वात जास्त. हा नवा विरोधाभास! ढोल बडवून सत्कार झाला. राष्ट्रपती मेटुम्बोनी केला. ट्रम्प किंवा पुतिन यांचेपूढे असे ढोल बडवता आले असते काय? तेही उघडेनागडे नाचून. पण हे प्रश्न फालतू आहेत. जागतिक प्राप्ती महत्वाची. शिवाय संस्कृती उपासक. आतापावेतो पुढील देशांनी देशप्रमुखांचा सत्कार केलाय. 2011 पासून ही नावे क्रमाक्रमाने आहेत. यात, सऊदी अरब, अफगाणिस्तान, फिलिस्तीन, संयुक्त अरब, अमीरात, रशिया, मालदीव, बहरीन, अमेरिका, भूटान, फिजी, पापुआ न्यूगिनी, मिस्त्र, फ्रांस, ग्रीस, डोमिनिका, नाइजीरिया, गुयाना, बारबाडोस, कुवैत, मॉरीशस, श्रीलंका, साइप्रस, घाना, त्रिनिदाद टोबैगो, अर्जेंटिना व शेवटी नामीबिया या देशांचा समावेश आहे.

रणजित मेश्राम
मो. 9890020789

2029 पर्यंत कार्यकाळ आहे. सन्मानसंख्या अधिक वाढू शकेल.

आपले मान्यवर यात रमतात. तो छंद त्यांनी जोपासलाय. फिरणे आवडते. फिरत असतात. नवनवे करार करतात. नवनवे उच्चांक होतात. ही प्राप्तीच ! आधी दोन उच्चांक झालेच आहेत. एक सर्वाधिक विदेशवाऱ्या! त्या 90 झाल्यात. दूसरे, एका वारीत सर्वाधिक काळ घराबाहेर राहण्याचा! तोही घडला. याच वारीत. छान चाललेय. विदेशनिती अशी वारीत गुंतलीय. वारीचे नवनवे निमित्त येतातच. मान्यवर तरी काय करणार ? जग त्यांना हाक देतेय.

कदाचित जगाला ते हवहवेसे असावेत. तेही नवे पायंडे पाडत आहेत. हस्तांदोलन! छे! पश्चिमी झाले. जुनेही झाले. सरळ गळाभेट! डाव्या हाताने पाठ थोपटणे! सारे मस्त आहे. ‘स्माईल’ वगैरे. नकोय ते! सरळ हसावे. खदादून हसावे. छोटामोठा विनोद करावा. याला म्हणतात ... भेट ... भेटणे ... !

आता घरी आले आहेत. इथे आले की गंभीर का होत असतील?

हा देश म्हणजे ‘टेंशन’ झालाय! ■ ■

अभिनेते म्हणतात गुटखा खा तर क्रिकेटर म्हणतात जुगार खेळ...!

आपल्या देशात जर सर्वाधिक (चाहते) फॅन फॉलोअर्स कोणाचे असतील तर ते चित्रपटात काम करणारे अभिनेते आणि क्रिकेट खेळणाऱ्या क्रिकेट खेळाडूंचे. कारण चित्रपट आणि क्रिकेट हा आपल्या जीवनाचा अविभाज्य भाग आहे. सिनेमा आणि क्रिकेट शिवाय भारतीयांचे जीवन अपूर्ण आहे. एकप्रकारे सिनेमा आणि क्रिकेट हे भारतीयांचे श्वास आहे असे म्हंटले तरी वावगे ठरणार नाही.

क्रिकेट तर आपल्याकडे धर्म मानला जातो आणि काही प्रेक्षक चित्रपट अभिनेत्यांना देव मानून त्यांची पूजा करतात. दक्षिणेत तर अनेक अभिनेत्यांची मंदिरे देखील उभारुन त्यांची पूजा केली जाते. भारतीयांच्या दृष्टीने चित्रपट अभिनेते आणि क्रिकेटर म्हणजे सर्वस्व म्हणूनच त्यांचे लाखो चाहते आपल्या देशात आढळतात. विशेषतः तरुण वर्ग तर चित्रपट अभिनेते आणि क्रिकेटर यांना आपला आयडॉल मानतात. त्यांच्याप्रमाणे दिसायचा, वागायचा, वेशभूषा, केशभूषा करण्याचा प्रयत्न करतात. हे सेलिब्रेटी सांगतील त्याप्रमाणे वागण्याचा प्रयत्न तरुण वर्ग करत असतो. त्यामुळे चित्रपट अभिनेते आणि क्रिकेटर यांची जबाबदारी आणखी वाढते. जर तरुण वर्ग आपले अनुकरण करत असतील तर आपली वर्तणूक आदर्शवत असली पाहिजे. आपल्या वर्तणुकीतून किंवा आपण करत जाहिरातीतून तरुणांना चांगला संदेश गेला पाहिजे याची दक्षता या सिलिब्रेटींने घ्यायला हवी. मात्र अलीकडे पैशासाठी चित्रपट अभिनेते आणि क्रिकेटर आपली ही जबाबदारी विसरत चालले आहेत. जो तरुण वर्ग आपल्याला फॉलो करतो, आपल्याला आदर्श मानतो त्यांना आपण पैशासाठी काय करायला लावत आहोत याचेही भान या सिलिब्रेटींना राहिले नाही.

श्याम ठाणेदार, पुणे
9922546295

आता हेच पहा ना ज्या चित्रपट अभिनेत्यांचे अनुकरण करण्याचा प्रयत्न तरुण वर्ग करतो तेच चित्रपट अभिनेते गुटख्याची जाहिरात करून तरुण मुलांना गुटखा खाण्यास सांगत आहेत. शाहरुख खान, अजय देवगण, अक्षय कुमार यासारखे हिंदी चित्रपट सृष्टीतील सुपरस्टार गुटख्याची जाहिरात करतात आणि तरुणांना गुटखा खाण्यास सांगतात. अभिनेते पैशासाठी चुकीची जाहिरात तरुण वर्गाला व्यसनाकडे वळवत आहेत तसेच क्रिकेटरही करत आहेत. वास्तविक क्रिकेटर हे आपल्या देशाचे प्रतिनिधित्व करतात. परदेशात गेल्यावर त्यांना आपल्या देशाचे राजदूत म्हणून ओळखले जाते. तरुण वर्गही क्रिकेट खेळाडूंचे अनुकरण करत असतात. ■ ■

आंबेडकरवादी कोणाला म्हणावे..?

‘आंबेडकरवादी’ कोणाला म्हणावे, याचे उत्तर शोधताना फक्त डॉ. बाबासाहेबांची पूजाअर्चा करणाऱ्यांना नव्हे, तर त्यांच्या विचारांची कृतीशीलता अंगीकारणाऱ्या व्यक्तीकडे बोट दाखवावे लागते. आंबेडकरवादी म्हणजे काय? जो माणूस समतेचा, न्यायाचा, बंधुतेचा आणि विवेकाचा विचार कृतीत आणतो. डॉ. बाबासाहेबांनी सांगितलेला ‘शिका, संघटित व्हा आणि संघर्ष करा’ हा मंत्र अंगीकारतो. केवळ जातीच्या आधारावर अभिमान बाळगणारा, पण आचरणात ब्राम्हणवादी रचना पोसणारा, तो आंबेडकरवादी कसा असेल? जो आरक्षण घेतो, पण समाजाच्या वंचित घटकांना सोबत घेत नाही, तो केवळ लाभार्थी ठरतो, आंबेडकरवादी नाही!

> **डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचे विचार म्हणजे केवळ एका समाजापुरते मर्यादित नाही, तर संपूर्ण माणुसकीसाठी प्रकाशवाट दाखवणारे विचारधन आहे. ‘आंबेडकरवाद’ ही संज्ञा केवळ एखाद्या व्यक्तीच्या अनुयायित्वाचे प्रतिक नसून, ती सामाजिक परिवर्तनाची, समता-स्वातंत्र्य-बंधुता या मूल्यांची प्रेरणादायी चळवळ आहे.**

आंबेडकरवाद ही केवळ दलित मुक्तीची संकल्पना नाही, ती मानवमुक्तीची व्यापक संकल्पना आहे. धर्म, लिंग, जात, भाषा, प्रदेश या सर्व भेदांपलीकडे जाऊन ‘मनुष्याला माणूस म्हणून उभे करणे’ ही आंबेडकरवादाची भूमिका आहे. डॉ. बाबासाहेबांनी केवळ न्यायालयीन कायदे केले नाहीत, त्यांनी सामाजिक, आर्थिक आणि बौद्धिक क्रांतीची दिशा दिली. फक्त ‘मनूवादाचा’ विरोध करणे म्हणजे आंबेडकरवाद नव्हे; तर शोषणमुक्त, समतेच्या समाजाची उभारणी हा आंबेडकरवादाचा गाभा आहे. आज अनेकजण ‘आंबेडकरवादी’ म्हणून पुढे येतात, पण त्यांचा आंबेडकरवाद केवळ फोटो लावण्यापुरता, भाषण करण्यापुरता, राजकारणापुरता, आपल्या अडचणी सोडवण्यापुरता मर्यादित असतो. खरे आंबेडकरवादी तेच, जे आपल्या जीवनात प्रज्ञा (ज्ञान), करुणा (समता) आणि शील (नैतिकता) यांचा स्वीकार करतात. डॉ. बाबासाहेबांनी धर्मांतर करून जे बौद्ध जीवनमूल्ये दिली, तीच आंबेडकरवादी जीवनाची खरी दिशा आहे.

रतनकुमार साळवे
मो. 9923502320

आंबेडकरवादी असणे म्हणजे अन्यायाविरुद्ध उभे राहणे, वंचितांसाठी संघर्ष करणे आणि स्वतःला नैतिकतेने, ज्ञानाने, विवेकाने सुसज्ज करणे. जो वर्ग डॉ. बाबासाहेबांच्या विचारांचे वारसदार होण्याऐवजी फक्त त्यांच्या नावावर राजकारण करतो, किंवा केवळ जातीचे राजकारण करतो, तो आंबेडकरवादाशी फारकत घेतो. शेवटी एवढेच म्हणता येईल की, ‘आंबेडकरवादी’ होणे म्हणजे केवळ कोणाच्या विरुद्ध असणे नव्हे; तर सत्य, समता आणि मानवतेच्या बाजूने ठामपणे उभे राहणे होय. आंबेडकरवाद म्हणजे केवळ एक विचारसरणी नव्हे, तर शोषितांच्या उद्धारासाठी चाललेली एका महामानवाची क्रांती आहे, जी आजही चालूच आहे. ■ ■

जग क्रूरतेकडे, अमानुषतेकडे वाटचाल करत आहे?

गाझा व पॅलेस्टाईनची जनता भोगत असलेले दुःख, यातना

बहुजन मानस

नागेश चौधरी (बहुजन विचारवंत)
9970873560

> *इजराइल हा देश एक प्रकारे मूळ नसलेला हा युरोपीदेशांच्या षडयंत्रातून निर्माण झालेला देश आहे. मूळतः तो यहुदींचा देश नव्हता.*

ही 21 व्या शतकामधील ही अतिशय क्रूर आणि मानवतेला न शोभणारी बाब आहे. भूतकालीन क्रूरतेपेक्षाही जास्त क्रूर आहे.

आक्रमक लोकांचे देश –

खरे म्हणजे जगामधले अनेक देश आज आक्रमण केलेल्या लोकांनी व्यापलेले आहेत. अमेरिका हा देश देखील तिथल्या मूळ लोकांना नष्ट वा परागंदा करून किंवा त्यांना गुलाम करून निर्माण झालेला देश आहे. तसाच प्रकार ऑस्ट्रेलिया आणि न्यूझीलंड देशाचा आहे. तेथील आदिवासींना विस्थापित करून ब्रिटिश गोऱ्यांनी आपले बस्तान बसवले. त्या त्या देशातल्या मूळ लोकांना विस्थापित करून तिथे गोऱ्या लोकांनी आपली राज्य सत्त निर्माण केली आणि भारतामध्ये देखील असाच प्रकार झालेला आहे. म. फुले म्हणतात त्याप्रमाणे इथे जे आर्य आले आहेत त्यांनी इथल्या मूळ लोकांना पराभूत करून त्यांना देशोधडीला लावून आपले राज्य, आपली सत्ता निर्माण केलेली आहे.

जगामध्ये हा जो भेद चालू आहे त्याचे बळी पृथ्वीवरील विस्थापित केलेले, पराभूत झालेले, गुलाम केलेले वा नष्ट झालेले लोक आहेत. पॅलेस्टाईन, गाझा हे जिते-जागते उदाहरण आहे. या पृथ्वीवरील बहुतांश मानवता ही दुय्यम वा गुलामीच्या अवस्थेत जगत आहे. आक्रमकांचेच सगळे चालू आहे आणि मूळ लोक दुय्यमतेत, गुलामीत जगत आहेत. शांत स्वभावाच्या मानवतावादी लोकांना मात्र अमानुशता सोसावी लागत आहे.

ही नवी गुलामी इजराइल तिथल्या पॅलेस्टिनी, गाझाच्या लोकांवर लादत आहे.

ही मानवता की जंगल राज पेक्षाही निपत्तर..? आज एकविसाव्याच्या 21 व्या शतकातील मानवतेला लाज वाटणारी बाब वाटली पाहिजे. हे जग, इथली मानवता अशा प्रकारे जर अन्यायग्रस्तेत, सततच्या हिंसेत जगणार असेल तर त्या मानवतेला काय म्हणावे? ही मानवता नसून जंगल राज देखील याच्यापेक्षा चांगले म्हणावे लागेल कारण तिथे जंगली जनावरे देखील पूर्णतः कुठल्याही प्राणी समूहाला नष्ट करत नाही. पण हा मानव जंगली प्राण्यांपेक्षा, हिंसक प्राण्यांपेक्षा देखील क्रूर आहे. त्याला कसल्याही प्रकारची खंत वाटत नाही की जगातील सगळे मानव राहायला, जगायला हवेत. त्यांचाही या पृथ्वीवर राहण्याचा अधिकार आहे. हा अधिकार काढून घेणारे लोक या जगावर राज्य करत असतील तर या पृथ्वीवर मानवता शिल्लक राहणार नाही. परागंदा लोक कधी प्रतिआक्रमक होणार नाही याची काय गॅरंटी वा शाश्वती आहे! म्हणून इजराइलचा जेवढा म्हणून निषेध करता येईल तेवढा करायला पाहिजे आणि अशाच प्रकारचे सत्ताधारी ज्या-ज्या देशात आहे त्यांचा सुद्धा विरोध झाला पाहिजे. त्यांना लाज वाटायला पाहिजे की आपण अमानुषपणे मानवतेला नष्ट करत आहोत, आपल्या सुखासाठी, आपल्या सत्तेसाठी. आणि जे गुलाम झाले आहेत, त्यांनी आपली भूमी आक्रमकांसमोर गमावली आहे ते कसे एकत्र येतील हा प्रश्न आहे. तो प्रश्न कसा सुटेल आणि प्रश्न आहे जी दुःखी मानवता आहे त्या दुःखी मानवतेला उभी करण्याचे एक जागतिक आवाहन आहे आव्हान सर्व मानवतावाद्या समोर आहे आणि ते कोण करणार आहे? कोण सांगणार आहे ? हा प्रश्न आहे. ■ ■

युवा वर्गामध्ये हृदयविकारांचा वाढता आजार चिंताजनक!

> *पुर्वी हृदयविकाराचे आजार (हार्डअटॅक) याबाबत एक वयोमर्यादा होती साधारणतः वयाच्या 60 वर्षांनंतर या आजारांचे प्रमाण जास्त रहायचे. परंतु गेल्या काही वर्षांत 30 ते 50 वर्षे वयोगटामध्ये हृदयविकाराच्या आजारांचे प्रमाण मोठ्या प्रमाणात वाढले आहे. कारण गेल्या काही वर्षांमध्ये प्रत्येक व्यक्तींची रहानिमानाची, खानपानाची, मादक द्रव्ये व अन्य व्यसन यामुळे दिनचर्येच्या शैलीमध्ये मोठ्या प्रमाणात बदलाव आल्याचे दिसून येते.*

पंजाब मधील फिरोजपुर मधील गुरूहर सहाय या मैदानावर दिनांक 29 जून 2025 रविवारला हरजीत सिंह नामक युवा क्रिकेट खेळाडू बैटींग करतांना छक्का मारला व अचानक हार्ट अटैक आला व तो तिथेच पडला आणि त्याचा मृत्यू झाला ही धक्कादायक बाब आहे. यामुळे सर्वांचेच हृदय हळूहळून आले व खेळाडूंमध्ये शोककळा पसरली. यापुर्वीही मुंबईमध्ये जून 2024 मध्ये क्रिकेट मैचच्या दरम्यान राम गणेश तेवर नामक खेळाडूने छक्का मारल्या बरोबर हृदयविकाराचा झटका आला व क्रिकेट खेळतांना अशीच हृदयद्रावक घटना घडली व या 42 वर्षीय या खेळाडूचा मृत्यू झाला. 2024 मध्ये अशाप्रकारे पुणे येथील गरवारे स्टेडियममध्ये इमरान पटेल नामक खेळाडू 35 वर्षीय क्रिकेट मैच खेळतांना हृदयविकाराचा झटका येऊन मृत्यू झाला. यावरून स्पष्ट होते की अटैकचे (हृदयविकाराच्या आजारांचे) प्रमाण दिवसेंदिवस मोठ्या प्रमाणात वाढत आहे. हृदयविकाराच्या मृत्यूचे अनेक कारणे असू शकतात मादक द्रव्ये सेवन करणे, धुम्रपान, तंबाखू, गुटका, मद्य सेवन यांचाही हृदयविकारावर मोठ्या प्रमाणात गंभीर परिणाम होतो व पुढे चालून मृत्यूचे कारण बनत असते. त्याचप्रमाणे मोबाईलचा जास्त प्रमाणात वापर, वाढता तनाव, अनियमित जीवनशैली, दिनचर्येत फास्ट फूडचे वाढते प्रमाण, आहाराची ढासळती गुणवत्ता, वेळोवेळी आरोग्याची काळजी न घेणे व व्यायामाचे कमी प्रमाण, वाढते लठ्ठपणा, इत्यादी अनेक गोष्टींचा परिणाम युवावर्गामध्ये होत असल्याने हृदयविकाराच्या आजारांचा धोका वाढतो आहे. युवावर्गामध्ये हृदयविकाराच्या आजारांमध्ये भर टाकली (बीपी व शुगर) डायबिटीजने हाई ब्लड शुगरचा सरळ प्रभाव हृदयविकाराच्या आजारांवर होतो. या आजारांचे मुख्य कारण म्हणजे मसालेदार पदार्थ, ऑयली फूड, फास्ट फूड, अती कोल्ड्रिंक्स घेणे आणि मिठाई यामुळे डायबिटीजचे प्रमाण वाढुन सरळ हृदयविकारांचे आजार होत आहे किंवा होवू शकतात. सोबतच सध्याच्या धकाधकीच्या जीवनशैलीमुळे व वाढत्या

प्रदूषणामुळे सुध्दा हृदयविकाराचे आजार दिसून येतात. आपण पाहिले की सध्याच्या परिस्थितीत अनेक अभिनेता, गायक, हास्य कलाकार आणि निर्देशक याचा हृदयविकाराच्या आजारांनी मृत्यू झाल्याचे आपण पाहिले. यात वयोमर्यादा 30, 40, 50 वर्षे अशा प्रमाणे कमी वयोमर्यादा आहे. या वयात हृदयविकाराच्या आजारांने मृत्यू (हार्डअटॅक) होत असेल तर ही बाब अत्यंत चिंताजनक, गंभीर व धक्कादायक आहे. त्यामुळे वाढते हृदयविकारांचे आजार किंवा अन्य आजार पहाता सर्वांनीच आपल्या आरोग्याची काळजी घेणे अत्यंत गरजेचे आहे. ■ ■

रमेश लांजेवार
मो.- 9921690779

वाचकांचे विचारपिठ

भाषांनी जातिअंत होतो का ?

जातिअंत होत नसेल तर भाषा या महत्वाच्या नाहीत. भारताची खरी समस्या जातिव्यवस्था आहे, भाषिक व्यवस्था नाही. भाषा संवाद व संपर्काचे माध्यम आहे. मग भाषा कोणत्याही असो. अनेक भाषा शिकून प्रगती होत असेल तर हरकत काय आहे. मराठी भाषेचा हट्ट धरणाऱ्यांनी मराठी भाषा इतकी समृद्ध, सहज व सोपी करावी कि तिला शिकण्यासाठी जागतिक पातळीवर स्पर्धा निर्माण झाली पाहिजे, जसे इंग्रजी, फ्रेंच, अरबी, पारसी, उर्दु, स्पॅनिश, लॅटिन, मंदारिन, चायनीज, जपानी, रशियन, तामीळ, मल्यालम, तेलगू, बंगाली, ओडिसी इ. भाषासम. व्याकरणाच्या गजकरणात रेंगाळणाऱ्या संस्कृत, पाली व पाकृत भाषा यापासून निर्माण झालेल्या अ, ब, क, ड वाल्या भाषा त्यांनीच ष्टश्चद्भश्वश्चह्वठ्ठस्न्रद्बठ्ठद्द केल्यामुळे त्या अडगळीत आल्यात. मराठी घ्या किंवा हिंदी घ्या, या भौगोलिक प्रदेशानुसार बदलत्या आहे. नाशिक, पुणे व प. महाराष्ट्रात `बाई´ या शब्दाचा बाऊ होतो, तर विदर्भात बहिणीला आदराने बाई, आक्का असे संबोधल्या जाते. भाषा विज्ञानाच्या निकषांवर भाषा विकसीत झाल्या पाहिजेत, व्याकरणांच्या जाचात नव्हे. ज्या भाषांत स, श व ष, न व ण असे अनेक वाद आहेत, ऱ्हस्व कि दिर्घ यातच वाद आहे. अशा भाषा प्रवाहित कशा असणार ? भाषा म्हणजे मुजोरी व अनुषंगाने दादागीरी असेल तर अशा शिवीगाळी भाषा कोण शिकणार व त्या प्रवाही कशा बनणार ? हा खरा सवाल आहे. हिंदी भाषेचा प्रचार हा हिंदी चित्रपटांमुळे उर्दूच्या मदतीने झालेला आहे, हिंदी भाषेच्या तज्ञांमुळे नव्हे. उर्दूची लकब, वऱ्हाडीचे माधुर्य व झाडीबोलीतील आपुलकी जर भाषेतून प्रवाही होत नसेल तर अशा भाषा `वडापाव´ ठरतील, चविष्ट भोजन नाही, हे कायमचे लक्षात घेणे गरजेचे आहे. भाषांनी जातिअंत व वर्णअंत जोपर्यंत होत नाही, तोपर्यंत त्या भाषा लोकांचा ठाव घेत नाही. इंग्रजी ही भाषा वर्गविहिन आहे म्हणून ती जागतिक आहे. ■ ■

– विनोद उलीपवार

लोकप्रतिनिधींना जाब कोण विचारणार ?

बुलढाणा जिल्ह्यातील शिवसेना शिंदे गटाचे आमदार संजय गायकवाड यांनी नुकतेच मुंबई येथील आमदार निवासात उपहारगृहातील एका कर्मचाऱ्याला मारहाण केल्याचा व्हिडिओ महाराष्ट्रात सर्वत्र व्हायरल झाला आणि आमदार, खासदाराच्या वर्तनावर सर्वत्र चर्चा सुरू झाली.

आमदार निवासातील जेवणाचा दर्जा निकृष्ट होता हे कारण देऊन आमदारांनी आपल्या मारपिटीचे समर्थन केले आहे. जेवणाचा दर्जा निकृष्ट होता त्यामुळे आमदाराला राग येणे समजू शकते. परंतु दर्जा सुधारण्यासाठी अनेक उपाय, कायदे असताना डायरेक्ट मारामारी करून त्याचे व्हिडिओ सोशल मीडियात व्हायरल करणे हे कितपत योग्य आहे? आमदारासारख्या मोठ्या आणि प्रतिष्ठित पदावर असलेल्या व्यक्तीला हे कृत्य शोभनीय आहे काय? यासारखे अनेक प्रश्न लोक विचारत आहे. जेवणाचा दर्जा खराब होता म्हणून जर लोकप्रतिनिधींना एवढा राग येत असेल आणि त्यांचे रागावर नियंत्रण राहत नसेल तर मग लोकप्रतिनिधींकडून आपल्या मतदारसंघात होणाऱ्या वेगवेगळ्या कामांचा अत्यंत निकृष्ट दर्जा पाहून त्यांना कोणी जाब विचारावा हे आता आमदार, खासदारांनीच सांगावे. बहुतांश लोकप्रतिनिधींकडून केले जाणारे रस्ते, नाल्या, नद्यांवरील पूल निकृष्ट दर्जाचे असतात. नद्यांवरील पूल कोसळून आतापर्यंत हजारो लोकांना आपले प्राण गमवावे लागले आहे. महापुरुषांचे पुतळे कोसळत आहे. बस स्थानक, रेल्वे स्थानक, विमानतळावरील शेड तुटून पडत आहे. यासारख्या अनेक निकृष्ट कामांची यादी काढली तर संजय गायकवाड यांनी केलेली कृती दुसऱ्या बाजूने त्यांच्यासारख्या अनेक लोकप्रतिनिधींना सुद्धा लागू पडते हे दुर्दैवाने म्हणावे लागते.

प्रेमकुमार बोके
मो. 9527912706

आमदार, खासदार हे जनतेचे प्रतिनिधी असतात आणि ते राज्याच्या व देशाच्या सर्वोच्च सभागृहाचे जनतेच्या वतीने नेतृत्व करीत असतात. एवढ्या मोठ्या पदावर ते असल्यामुळे त्यांच्याकडून चांगल्या वर्तणुकीची अपेक्षा करणे गैर नाही. कारण आमदार-खासदाराने केलेले कोणतेही कृत्य समाजमाध्यमांवर जगजाहीर होत असते. त्यामुळे आपल्या हातून होणाऱ्या कोणत्याही कृतीचा त्यांनी शंभरदा विचार केला पाहिजे. आपल्या वागण्यातून लोकांमध्ये चुकीचा संदेश जाणार नाही आणि आपल्यामुळे समस्त लोकप्रतिनिधींची मानहानी होणार नाही याची काळजी घेणे प्रत्येक लोकप्रतिनिधींचे काम आहे. मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी सुद्धा संजय गायकवाड यांच्या या कृत्याबद्दल नाराजी व्यक्त करून यामुळे सभागृहाची अप्रतिष्ठा होते असे त्यांनी म्हटले आहे. आमदार आणि खासदारांसाठी असलेल्या उपहारगृहांमध्ये पदार्थांचे दर जर पाहिले तर हसावे की रडावे समजत नाही. ज्या

आमदार, खासदारांना लाखो रुपयांच्या सुखसुविधा शासनाकडून मिळतात; त्या आमदार, खासदारांना इतक्या कमी दरात जेवण देण्याचे कारण काय? त्याच उपहारगृहात सामान्य माणसांसाठी जेवणाचे दर जास्त आणि लोकप्रतिनिधींसाठी प्रचंड कमी असा भेदभाव का? आमदार, खासदारांवर इतकी गरिबी आलेली असते का, की ते सर्वसामान्य माणसाप्रमाणे आपल्या जेवणाचे पैसे सुद्धा देऊ शकत नाही? बस, रेल्वे, विमान, टेलिफोन, मोबाईल, निवास व्यवस्था, कर्मचारी हे सर्व काही शासनाकडून फुकट मिळत असताना आणि वरून प्रत्येक कामात प्रचंड कमिशन मिळत असताना आमदार, खासदारांना एवढ्या कमी पैशात जेवण देण्याचा अट्टाहास का? यावरून एक तर त्यांना मिळणारे पैसे, सुखसुविधा कमी पडत असाव्यात किंवा त्यांच्या गरिबीमुळे ते सामान्य माणसाप्रमाणे आपल्या जेवणाचे पैसे देऊ शकत नसावे?

जेवण निकृष्ट आहे म्हणून जर आमदार मारामारी करीत असेल तर मग सरकार कडून लोकांना मिळणारी प्रत्येक गोष्ट निकृष्ट दर्जाची असते, त्यासाठी जनतेने काय करावे? लहान मुलांना शाळेत मिळणाऱ्या शालेय आहाराचा दर्जा किती निकृष्ट असतो हे आमदार महोदयांनी कधी तपासून पाहिले आहे का? त्या निकृष्ट अन्नाचा या लहान मुलांच्या शरीरावर काय परिणाम होत असेल यासाठी कधी आमदारांनी मारपीट केली आहे का? शेतकरी बांधवांना मिळणारे बियाणे, खते, औषधे यांचा दर्जा जर तपासून पाहिला तर निकृष्ट हा शब्द सुद्धा फार छोटा पडेल एवढी वाईट परिस्थिती असते. पण त्याबद्दल कुठेही जबाबदार असणाऱ्या मोठ्या अधिकाऱ्यांना जाब विचारल्या जात नाही. या निकृष्ट बियाण्यांमुळे, खतांमुळे कोट्यावधी शेतकऱ्यांचे आयुष्य उध्वस्त होते याचा विचार लोकप्रतिनिधी केव्हा करणार आहे? रेशन कार्डवर मिळणारे धान्य याचा दर्जा खरोखरच चांगला असतो काय? त्यावेळी आमदार, खासदार का पेटून उठत नाही? यासारखे अनेक प्रश्न आपण विचारू शकतो. परंतु याची उत्तरे आपल्याला कधीच मिळणार नाही. त्यामुळे जनतेने आता स्वतः जागृत राहून लोकप्रतिनिधींवर आपला दबाव निर्माण केला पाहिजे. तसेच त्यांच्या गैरवर्तणुकीबद्दल त्यांना जाहीरपणे प्रश्न विचारून त्यांच्या कर्तव्याची व जबाबदारीची जाणीव करून दिली पाहिजे. तरच त्यांच्यावर आपला वचक राहू शकतो. ■■

आई तु जाऊ नको ना!

अनंतायन

ॲड. अनंत खेळकर
मो. 9370061677

तो त्याच्या मित्राला म्हणाला 'मला माझ्या आईची एक गोष्ट कळत नाही. ती नेहमी म्हणते कधीतरी माझ्याजवळ येऊन बस. काहीतरी बोल. मित्रा! तुला माहित आहे ना की, माझ्यामागे कामाचा किती व्याप असतो. आता तुच मला सांग की, मी तिच्याशी काय बोलू ? इतर सर्व महत्वाच्या गोष्टी सोडून उगीच वेळ घालवण्याला काही अर्थ आहे का? तरी वेळातवेळ काढून मी दररोज न चुकता तिला व्हाटसपवर गुड मॉर्निंग, गुड नाईटचा मेसेज आवर्जून टाकतो. तिने एखादवेळी व्हीडीओ कॉल केला तर मी बोलतो. घरात कोणत्याही गोष्टीची कमतरता नाही. आईचा हा हट्ट मला आवडत नाही. मग मी चिडचिड करतो. आईवर रागावतो. तेव्हा कुठे ती गप्प बसते. पुन्हा काही दिवसांनी ती तोच विषय छेडते. काय करू काही कळत नाही. 'त्यावर त्याचा मित्र म्हणाला' मी दररोज आईसोबत बसतो. आम्ही मायलेक एकाच ताटात जेवतो. तुझ्या नजरेत आमची ही कृती म्हणजे बुरसटलेली, जुनाट विचारसरणी असेल. मित्रा! तु तुला हवे असलेल्या उत्तराशी चुकीच्या व्यक्तीची निवड केली असे मला वाटते. कारण तुझ्या आणि माझ्या विचारात जमीन अस्मानाचा फरक आहे. अरे! आपल्या आईबद्दल जर तुला आदर व्यक्त करायचा असेल तर तो तू ऑनलाईन न करता ऑफलाईन करायला हवा कारण तुझ्या आईने तुला जन्म दिला आहे. तिने तुला डाऊनलोड केलेले नाही. तु म्हणतोस की मी व्हिडिओ कॉलवर बोलतो. प्रत्यक्षात संवाद साधण्याची तुलना तु फक्त व्हिडिओ कॉलिंगशी करतो ? अरे दोस्ता! मेन्यू कार्ड बघून भुक भागत नसते तर त्यासाठी अन्नाची थाळी हवी असते. आपण हे जग फक्त आईमुळे बघु शकलो. तुला खरे सांगू ? माणसाचे आयुष्य केवळ आईच्या उदरात वाढत असते. एकदा का आईने लेकराला जन्म दिला की आयुष्य घटत जाते, वाढत जाते ते फक्त वय. खरे आयुष्य तर पाळण्यात अन् आईच्या कुशीत असते. त्यानंतर असतात आपणच आपल्यावर लादून घेतलेल्या नको त्या जबाबदाऱ्या. ज्या लेकरांकडून आईच्या भावनांची उपेक्षा होते त्या लेकरांना आईच्या ममतेची ससेहोलपट कधी कळतच नाही. तु कधीतरी रात्री आईजवळ जा अन् तिची उशी बघ, ती आसवांनी ओली झालेली उशी तुला आईच्या मनातील दुःख सांगेल. त्या ऐकून घेता आल्या पाहिजेत. आईच्या मनाला वाचायचे असेल तर एखाद्या ग्रंथासारखे वाचायला हवे. ज्या ग्रंथांचे मोल युगानुयुगे कायम राहते पण जर तुम्ही आईच्या भाव-भावना वर्तमानपत्रासारख्या वाचल्या तर सकाळचे वर्तमानपत्र सायंकाळी रद्दी होते. आईच्या त्यागाबद्दल काय सांगु ?

'दिन ख्वाबों को पलकों में सजाने में गुजर जाते है
रात आए तो नींदों को मनाने में गुजर जाती हैं
जिस घर में माँ के नाम की तख्ती भी नहीं
एक उम्र उसी घर को सजाने में गुज़र जाती हैं !
तुला थोडा वेळ आहे का ?... हो!'

'तर माझ्यासोबत चल! आपण जरा तेथे फेरफटका मारू' मित्राने त्याला एका ठिकाणी नेले. तेव्हा हे एक वाक्य दोघांच्याही कानावर पडले.

'आई थांब ना! आई हात जोडतो. तु जाऊ नको ना!'

ते वाक्य ऐकताच दोघांच्याही डोळ्यातून अश्रू वाहू लागले. त्याच्या मित्राने त्याला एका दवाखान्यातील आयसीयू युनिटजवळ नेले होते.

डॉक्टर आणि त्यांचा स्टाफ चिंतातुर दिसत होते. दोन चिमुकल्या लेकरांच्या आईवर ईलाज सुरु होते. डॉक्टरांच्या चेहऱ्यावर आई आता ह्या जगातून कायमची निघून गेल्याचे भाव स्पष्टपणे दिसत होते. वय कमी असले तरी चिमुरड्यांना डॉक्टरांच्या चेहऱ्यावरून सर्व गोष्टीची खात्री पटली होती. म्हणून दोन्ही चिमुरडे आईला बिलगुन हंबरडा फोडून म्हणत होते, *'आई थांब ना! आई हात जोडतो तु जाऊ नको ना'* दोघेही दवाखान्यातून बाहेर पडले. तेव्हा मित्र म्हणाला 'दररोज कितीतरी माता आपल्या लेकरांना सोडून ईहलोकीची यात्रा संपवतात अरे! विचार कर! आता त्या चिमुरड्यांनी कितीही हाका मारल्या तरी त्यांची माय परत येईल का? तु इतरांना वेळ देतो. थोडा आईसाठी काढ.

ह्या जगात तु किती चुका केल्या त्यांची संख्या तुला इतर सर्वजण वेळोवेळी सांगतील. तुझ्या चुकांचा पाढा वाचतील, पण तुझी आई ह्यावर काहीही भाष्य करणार नाही कारण कोणत्याही आईला मोजणी करता येत नसते. ह्या बाबतीत प्रत्येक आईचे गणित खुप कच्चे असते. तु जर तिच्यासोबत काही क्षण घालवले. आस्थेने विचारपूस केली तर ती एखादवेळेस तिचे दुःख सांगेल, पण जर तु दुःख विचारशील तर ती 'मी ठीक आहे' असेच उत्तर देईल.

तु केवळ आईने उच्चारलेल्या शब्दावरुन तुला हवा तसा अर्थ काढतो पण आईला असे वाटते की, *'मेरे बच्चे मेरे शब्दों से, मेरे अंदर देखना चाहते है! नादान है बेचारे, वो किनारों पे बैठकर समंदर देखना चाहते हैं!'* तु स्वतःला मी खुप शिक्षित आहे. खुप बिझी आहे असे सांगून आईकडे दुर्लक्ष करण्याचा प्रयत्न करू नको. कारण काळ हा कर्माकडे बघत असतो. डिग्रीकडे नव्हे. काळाचा कॅमेरा ह्या चेहऱ्यांना वेळीच टिपून घेतो अन् जेव्हा वेळ येते तेव्हा आरसा दाखवतो. कारण त्या काळालाही माहीत असते की, ज्या आईकडे दुर्लक्ष केले तिच्या पोटच्या गोळ्याने दुर्लक्ष केले आहे त्याच लेकराच्या बाबतीत आई काय करते.

'कोई भी माँ जब मन्नत मांगती है अपने लिए कुछ नहीं मांगती वो केवल बच्चों के लिए जन्नत मांगती है' म्हणून आईला परमेश्वराचा दर्जा दिला जातो. तु शांतपणे ह्या गोष्टीचा विचार कर.

जिस्म रोता हैं मगर, रूह नहीं होती ! दर्द उनसे पूछो, जिनकी माँ नहीं होती! मित्रा !

युग कोणतेही असो, आईचे महत्व मुळीच कमी का कमी होत नाही ह्याचे उत्तर द्यायचेच झाले तर, *'युग पुराण था, तब भी माँ महान थी । युग नया है, तब भी माँ महान हैं।*
जन्नत तो किसीने देखी नहीं । मगर जिसके पास माँ है, उसके पास जहांन है!

म्हणून म्हणतो आज तुझ्याजवळ जे आहे त्याची किंमत कर! उद्या राहतील त्या केवळ आठवणी' ■■

जनसुरक्षा विधेयक - फडणवीस हिटलरशाही!

'महाराष्ट्र विशेष जनसुरक्षा विधेयक - 2024' हे मेंदूबधिरांच्या आणि मनुवादी खालमान्या आमदारांच्या बहुमताच्या जोरावर फडणवीस सरकारने विधिमंडळात मंजूर करून घेतले. मागच्या दिड दोन वर्षापासून राज्यभरातील विविध सामाजिक, संविधानिक, पुरोगामी व्यक्ती, नागरिक, संघटना, संस्था रस्त्यावर उतरून शांततामय मार्गाने या विधेयकाला विरोध करीत होत्या. जवळपास तेरा हजार आक्षेप सरकारकडे पोहचले. तर ग्रामीण भागातील अनेकांना ऑनलाईन आक्षेप नोंदवताच आले नाहीत. जवळपास दहा हजार आक्षेप हे 'विधेयक रद्द करा' म्हणून पाठवलेले आहेत. परंतू सरकारने यावर विचार न करता तसेच कोणतीही कायदेशीर प्रक्रिया पूर्ण न करताच हे विधेयक काल विधीमंडळात आवाजी पद्धतीने मंजूर करून घेतले, हे अतिशय धक्कादायक आहे. काय आहे हे जनसुरक्षा विधेयक? - खरे तर राज्याला या कायद्याची गरजच नाही. कारण इथे अमूक एक संघटना नक्षलवादी आहे आणि तिचे अमूक एवढे सभासद आहेत, हे रेकॉर्डच सरकारकडे उपलब्ध नाही. मग हा फडणवीस खटाटोप कशासाठी? या विधेयकात जनतेची कोणतीही सुरक्षा नसून जनतेवर लादलेले नव्या रूपात मनुस्मृतीतील जाचक बंधने आहेत आणि म्हणून ही फडणवीस हिटलरशाही ठरते. म्हणून हे सरकार सुरक्षा विधेयक ठरते. म्हणून हे प्रशासकीय सुरक्षा विधेयक ठरते. म्हणून हे आमदार, खासदार, मंत्री सुरक्षा विधेयक ठरते आणि जनतेचा कर्दनकाळ ठरते. लोकशाही, शांततेच्या, सनदशीर आणि कायदेशीर मार्गाने जनहितासाठी विविध आंदोलने करणाऱ्या व्यक्ती, नागरिक, संघटना, संस्था इ. ना जबरी लाखो रू. दंडासह जबरी शिक्षा लादणारे हे विधेयक आहे. म्हणून हे विधेयक लोकशाही विरोधी आहे. भारतीय राज्यघटनेतील अनुच्छेद 14, 19, 21, 51 क, ग, ड, ज विरोधी आहे. शहरी नक्षली म्हणजे कोण? - सरकारने जर शेतकरी, गोरगरीब, शेतमजूर, नोकरदार, बेरोजगार इ. जनविरोधी निती, कृती धोरणे आखली तर ते कसे जनविरोधी आहेत, असे सांगणारे, त्यासाठी आंदोलनात्मक कृती करणारे सरकारच्या नजरेत नक्षलवादी ठरणार आहेत. मग उद्या जर शेतकरी शेतीमालाला हमीभाव द्या म्हणून रस्त्यावर उतरून आंदोलने करू लागला, तर तो नक्षलवादी. उद्या जर शेतमजूर मजुरीत वाढ करा अशी मागणी करू लागला, बेरोजगार जर नोकऱ्यांसाठी आंदोलने उभा करू लागला, तर तो नक्षलवादी. थोडक्यात सरकारच्या चुकीच्या, जनविरोधी धोरणांवर कृतीवर बोट ठेवणारे सर्व नागरिक, सर्व संघटना शहरी आणि ग्रामीण नक्षली ठरणार आणि मग सरकार त्यांना नक्षलवादाच्या नावाखाली जेलमधे डांबणार हेच ते सरकारचे जनसुरक्षा विधेयक षडयंत्र आहे, हाच तो सरकारचा डाव आहे. कडव्या डाव्या संघटना म्हणजे काय? - यांची व्याख्या विधेयकात नाही. याचे स्पष्टीकरण विधेयकात नाही. म्हणजे सगळे मोघम. म्हणजे कोणालाही उचला आणि म्हणा कडवी डावी संघटना, कडवा डावा व्यक्ती, नागरिक. म्हणून सरकारचा हा मोघमपणा चिड आणणारा आहे. हातात लाल झेंडा दिसला की, म्हणा शहरी ग्रामीण नक्षली, आणि डांबा जेल मध्ये. हातात निळा झेंडा दिसला की, म्हणा शहरी नक्षली. हातात हिरवा झेंडा दिसला की, म्हणा शहरी ग्रामीण नक्षली, आणि डांबा जेलमध्ये. मग कडव्या उजव्या व्यक्ती, संघटनांचे काय? महात्मा गांधी पासून ते संत तुकाराम महाराज ते दाभोलकर, पानसरे, कलबूर्गी, गौरी लंकेश इ. पर्यंतच्या सगळ्या खूनी शृंखला परंपरा काय दर्शवितात? ही हिंसक आणि हत्यारी कोणाची परंपरा आहे? डाव्यांची की उजव्यांची? खूनावर आणि हिंसेवर कोणाचा विश्वास आहे? डाव्यांचा की उजव्यांचा? मग राज्यासाठी घातक कोण? समाजद्रोही कोण? मग अशा कडव्या उजव्या संघटनांना फडणवीसांनी या विधेयकातून का वगळले? त्यांना कडवे उजवे म्हणून या विधेयकाच्या दायऱ्यात का आणले नाही? बजरंग दल, विश्व हिंदू परिषद, श्रीराम सेना, सनातन प्रभात, अभिनव भारत, अभाविप, हिंदू महासभा, आर. एस. एस., ब्राह्मण महासभा, पुरोहित सभा इ. या काय केवळ आरती महाआरती करणाऱ्या संघटना आहेत काय? काय या संघटना, व्यक्ती कडव्या उजव्या नाहीत? काय या कडव्या उजव्या टोकाच्या व्यक्तीद्रोह, धर्मद्वेष, माणूसद्वेष, समाजद्रोही, संविधानद्रोही संघटना, व्यक्ती नाहीत? काय त्यांचा हिंसेवर विश्वास नाही? मग या कडव्या उजव्या संघटना या विधेयकातून का वगळण्यात आल्या? यात निश्चितच फडणवीस प्रतिबिंब दिसतेय. संविधानाला धोका कोणापासून आहे? मुस्लिमांना धोका कोणापासून आहे? ख्रिश्चनांना धोका कोणापासून आहे? दलितांवर क्रूर हल्ले कोण करतेय? ओबीसी - बहुजनांच्या महापुरुषांच्या विचारांची, त्यांच्या पुतळ्यांची विटंबना कोण करतोय? काय या कडव्या उजव्या संघटना आणि त्यांचे अंधभक्त नाहीत? निश्चितच आहेत. म्हणून या कडव्या उजव्या संघटना सुद्धा या दायऱ्यात आणायला हव्यात. परंतू असे न करता त्यांना सूट का देण्यात आली? त्यांना अभय का देण्यात आला? यासाठी की, व्यक्ती समाज यांना आणखी मारा, यांना आणखी हाणा, फोडा, झोडा यासाठीच! हि बाब फडणवीस सरकारची मान निश्चितच शरमेने खाली झूकायला लावणारी आहे. जनसुरक्षा विधेयक जिवंतपणा मारणारे - हे विधेयक समाजात वैज्ञानिक जाणिवा आणि जनजागृती करणाऱ्या व्यक्ती संघटना विरोधी आहे. एकतेचा, समतेचा, सामाजिक न्याय, बंधुभाव, सर्वधर्म 'समभावासह सामाजिक सौहार्द अबाधित ठेवण्यासाठी लढणाऱ्या तमाम नागरिक, संघटनांच्या अभिव्यक्ती स्वातंत्र्याचा गळा घोटणारे आहे. लोकांनी संघटना स्थापन करू नये. तसेच संघटनेचे सदस्य होऊ नये. त्यांनी एकवटू नये, एकजूट करू नये आणि नागरिक बनून रस्त्यावर उतरून, सरकार विरोधी आंदोलने करू नयेत, हेच ते फडणवीस षडयंत्र आहे. ही सरकारची नागरिकांवरील जुलमी हूकूमशाही आहे. जुलमी हिटलरशाही आहे. ही सरकारची मनमर्जी आहे, मनमानी आहे. हे विधेयक सरकारधार्जीणे आहे. यात जनतेची कोणतीच सुरक्षा नाही. यातील गुन्हे अजामीनपात्र आहेत. दोन वर्ष, तिन वर्ष, पाच वर्ष, इ. जबरी शिक्षेसह दोन, तिन, पाच लाख रू. पर्यंतचा दंड ठोठावण्यात आलेला आहे. म्हणून हे विधेयक जनविरोधी आहे. हे विधेयक नागरिकांचे आधिकार छिनून घेणारे, त्यांची प्रतिष्ठा, मानसन्मान, मानवीमूल्ये छिनून घेणारे हे विधेयक आहे. मानवीय विचार गोठवणारे हे विधेयक आहे. लोकशाही मार्गाने शांततेत धरणे, मोर्चे, उपोषणे, निदर्शने, सत्याग्रह, बैठका, कार्यशाळा इ. सहभाग नोंदवणाऱ्या नागरिक, कार्यकर्त्यांना तुरुंगात डांबण्याचा हा डाव आहे. नागरिकांना स्वेच्छेने आता पाणी हे जीवन आहे आणि ते रोज मिळालेच पाहीजे म्हणून रस्त्यावर उतरून आंदोलने करता येणार नाही आणि केलेच तर जबर दंडासह जबर शिक्षा भोगावी लागणार आहे. महागडे शिक्षण, धोक्यात आलेले आरोग्य, गगनाला भिडलेल्या महागाई विरूद्ध, बेरोजगारी विरूद्ध आता आंदोलने करता येणार नाहीत. म्हणून हे विधेयक अमानवीय आहे. क्रूर आहे. ब्रिटिश कालीन रौलेक्ट ॲक्ट - ब्रिटिशांनी सुद्धा 19 मार्च 1919 मध्ये भारतीय राष्ट्रीय आंदोलनाला चिरडून टाकण्यासाठी रौलेक्ट ॲक्ट हा कायदा आणला होता. या जुलमी कायद्याची आठवण या विधेयकामुळे आज झाली. 'अराजक आणि क्रांतिकारी अपराध नियमामुळे' अनेक निरपराध भारतीय नागरिकांना भयंकर हाल अपेष्टांसह मृत्यूला कवटाळावे लागलेले आहे. इथेही या विधेयकानुसार नागरिक संघटनांची कृती अपराध ठरणार आहे. आमची कृती हे या विधेयकाने 'कृत्य' ठरणार आहे. आमची कृती बेकायदेशीर कृत्य ठरणार आहे. आमची कृती समाजद्रोही कृत्य ठरणार आहे. आमची कृती नक्षली कृत्य ठरणार आहे. काय बैठक घेणे हे नक्षली कृत्य आहे? काय उपोषण करणे हे नक्षली कृत्य आहे? काय सत्याग्रह करणे हे नक्षली कृत्य आहे? आमची प्रत्येक संविधानिक कृती ही नक्षली कृत्य ठरवणारे हे सरकार जनतेचे आहे काय? यात जनसुरक्षा आहे काय? नव्या रूपात ब्राह्मणीवर्चस्व लादण्याचा डाव - हे विधेयक म्हणजे निष्पाप नागरिकांवर अन्याय, अत्याचारासह त्यांचा छळ करणारे आहे. सामाजीक प्रश्नांवर काम करणाऱ्या कार्यकर्त्यांना जेल मध्ये डांबणारे आहे. हे विधेयक विधीमंडळात पास होणे म्हणजे ब्राह्मण्यशाहीचा विजय आणि तमाम ओबीसी - बहुजन, भटके विमुक्त, दलित, आदिवासी नागरिक इ. चा पराजय आहे. जमीन, जंगल, नद्या, वने इ. सर्व अदानी अंबानी सारख्या नफ्याचा अघोरी हव्यास असणाऱ्यांच्या खाजगी नियंत्रणात देताना होणाऱ्या सामाजिक, जनचळवळी मोडीत काढून आंदोलनकर्त्या नागरिक कार्यकर्त्यांना जेलमध्ये डांबण्यासाठी आणलेले हे विधेयक आहे. भारतीय संविधान विरोधी विधेयक - भारतीय संविधान प्रत्येक नागरिकांस मूलभूत हक्क आणि मूलभूत आधिकार प्रदान करते. त्या आधिकारावर हे विधेयक कुठाराघात करते. जसे की, 1) भारतीय संविधानातील अनुच्छेद 14 कायद्यापुढे समानतेशी द्रोह करणारे हे विधेयक आहे. 2) अनुच्छेद 19 भाषण व अभिव्यक्ती स्वातंत्र्याशी द्रोह करणारे हे विधेयक आहे. शांततेने व विनाशस्त्र एकत्र जमण्याशी द्रोह करणारे हे विधेयक आहे. 3) अनुच्छेद 21 नुसार जीवित व व्यक्तीगत स्वातंत्र्याच्या संरक्षणाशी द्रोह करणारे हे विधेयक आहे. 4) अनुच्छेद 51(ग) भारताची सार्वभौमता, एकता व एकात्मता उन्नत ठेवणे व त्यांचे संरक्षण करणेशी द्रोह करणारे हे विधेयक आहे. 5) अनुच्छेद 51 (ज) नुसार विज्ञाननिष्ठ दृष्टिकोन, मानवतावाद आणि शोधकबुद्धी व सुधारणावाद यांचा विकास साधनेशी द्रोह करणारे हे विधेयक आहे. 6) अनुच्छेद 51 (ड) नुसार धार्मिक, भाषिक व प्रादेशिक किंवा वर्गीय भेदांच्या पलीकडे जाऊन भारतातील सर्व जनतेमधे सामंजस्य व बंधुभाव वाढीला लावणे; स्त्रियांच्या प्रतिष्ठेला उणेपणा आणणाऱ्या प्रथांचा त्याग करणेशी द्रोह करणारे हे विधेयक आहे. म्हणून हे विधेयक विधीमंडळात जरी पास झाले असले तरी त्याचे रूपांतर राक्षसी कायद्यात होऊ द्यायचे नाही. यासाठी सर्वांनी भारतीय नागरिक म्हणून रस्त्यावर उतरून शांततामय लढ्यास सज्ज व्हा. ■■

ॲड. सुभाष सावंगीकर
मो. 9325209492

बापाला समजून घेणारी मुले फार कमी

बाप हा समजून घेणे, समजने फार फार कठीण आहे. समजणारे मुले, मुली नाहीत असे नाही. पण त्याचे प्रमाण फार कमी आहे. बापानी मुला, मुलींसाठी घेतलेला त्रास, कष्ट, स्वतःला कितीही त्रास झाला तरी तो जाणवू देत नाही.

मुला, मुलींचे शिक्षण, त्याच्या तब्बेतीची काळजी घेणारा, मरणाच्या शेवटच्या टोकापर्यंत, क्षणापर्यंत मला काहीच झाले नाही म्हणून सांगणारा, होणार नाही, काळजी करू नकोस म्हणून तो मुला, मुलींना धीर देतो तो बाप असतो. स्वतः उपाशी राहून दोन घास मुला, मुलींना देण्यात त्याला आनंद मिळतो तो बाप असतो. बाप आपले दुःख, आसवे लपविण्यात माहीर असतो, तो बाप असतो. बाप कुणाचाही असो बापाला समजणे फार कठीण जाते? तो मुलां, मुलींवर रागावतो, वेळ प्रसंगी मारतो, त्यात खरे प्रेम असते. मुला, मुलींना योग्य दिशा देण्याचा त्याचा मानस असतो, पण मुला, मुलीवर शुद्ध, जीवापाड प्रेम करणारा तो त्यांना समजत नाही आणि दिसण्यासाठी जी डोळस वृत्ती लागते ती त्यात राहतही नाही. त्यामुळे बापाला समजून घेणे समजणे कठीण जाते. मुले, मुली समजून घेत नाही आणि चुकीच्या दिशेने जातात, याच्या वेदना बापाला होतात, पण तो व्यक्त करू शकत नाही. तो बाप असतो.

बाप हा मुली, मुलांना वेळ प्रसंगी मारतो, त्या मारण्यामागेही प्रेम असते, जिव्हाळा असतो, त्याचा शुद्ध हेतू असतो, त्याला वाटते की आपला मुलगा, मुलगी केवळ आणि केवळ योग्य दिशेने जावी ही त्याची भावना असते ती भावना, त्याचा त्याग, त्याचे प्रेम, त्याचे समर्पण हे मूल समजून घ्यायला तयार नसतात. त्यावेळी त्याला राग येतो, तो हताश होतो, निराश होतो आणि मग तो मारतो, मारत असतांना देखील त्याला आतून वेदना होतात. पण त्या कुणालाही दिसत नाही. तो रागीट, क्रूर बाप, निर्दयी बाप, मुलांना दिसतो आणि त्यात त्याची आईही भर टाकते, तुमचा बाप हा खरेच निर्दयी आहे, क्रूर आहे. इतके मारायचे असते का? काय झाले? पोरं आहेत ती, सुधरेल, मागेपुढे. असे तिचे म्हणजे त्याच्या आईचे बोलणे असते, त्यामुळे मुलांना प्रोत्साहन मिळते आणि मुले चुकीच्या दिशेने जातात व बापा बद्दल घृणा त्यांच्या मनात निर्माण होते आणि ती असलेली बापाबद्दल, घृणा त्याच्या मनातून कधीच जात नाही. जेव्हा, जेव्हा आई सोबत बापाचे शुल्लक कारणाने काचकीच होते तेव्हा ती मुले आईचीच बाजू घेतात आणि आयुष्यभर बापाचा तिरस्कार करतात. ही बऱ्याच ठिकाणची वस्तुस्थिती असल्याचे आपल्याला जाणवेल. मग बाप, खरेच मुलांना कळेल का? तर बिलकुल नाही. त्यागी, मुला, मुलीवर जीवापाड प्रेम करणारा बाप हा त्याची आई मुलांना कळूच देत नाही. म्हणून बाप खरा मुलांना कळत नाही. जर कळला तर मात्र त्याच्या कुटुंबाची प्रगती झाल्याशिवाय राहात नाही आणि बापालाही आनंद झाल्याशिवाय राहणार नाही. ?

जी जी मुले, मुली बापाच्या त्यागाला, प्रेमाला, कष्टाला समजून घेतात. त्या बापाला खूप आनंद होतो. जर आपण आमचे आदर्श डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या बापा संदर्भात विचार केला तर प्रत्येक बाबतीत त्यांनी मुलांच्या हितासाठी, सुखासाठी प्रयत्न केलेले आहे. भीमरावच्या शिक्षणासाठी त्यांनी खूप कष्ट उपसले आहे. सोन्याची दागिने गहाण ठेऊन त्याला आवश्यकता असणाऱ्या पुस्तकाची पूर्तता केलेली आपल्याला जाणवेल. कधी, कधी तर ते मुलीकडून देखील पैसे मागायचे, पैसे नसल्यास तिच्याकडून, तिला केलेला दागिना मागून गहाण ठेऊन, भीमरावांच्या पुस्तकाची पूर्तता करत असत. आई आणि बापाचे दोन्ही कर्तव्य रामजी बाबांनी पूर्ण केली. भीमरावचे लग्न रमाबाई सोबत झाल्यावर देखील रामजीबाबा रमाबाईला एकदा म्हणाले, ए रमा तुझा जो पती आहे, त्याला प्रचंड असे शिक्षण घ्यायचे आहे आणि त्याला समाजाचे उत्थान करायचे आहे. त्यासाठी तू त्याच्या शिक्षणाच्या आड येऊ नकोस, याचे तू मला वचन दे! असे रामजीबाबा रमाबाईला म्हणतात आणि ती रमाबाई देखील रामजीबाबांना वचन देते आणि अक्षरशः ती रमाबाई वचन पाळते. प्रचंड, त्याग, कष्ट ती करते आणि भीमराव आंबेडकरांना शिक्षण घेण्यासाठी सर्वतोपरी मदत करते. अनेकदा मुले बिमार असतांना देखील, मरण पावले असता देखील ती आपल्या वेदना सांगत नाही. बल्की त्यांना हताश होऊ न देता शिक्षण घेण्यासाठी प्रोत्साहित करते. ती खऱ्या अर्थाने पत्नी होय, आई होय, वास्तव समजून घेणारी आदर्श आमची माता होय आणि रामजीबाबा हा तिचा आदर्श गुरु, आदर्श पिता होय. हा बाप भीमराव आंबेडकर यांनी खऱ्या अर्थाने समजून घेतला, त्याचा त्याग समर्पण, शिक्षणाविषयीची आवड, समाजाच्या उत्थानविषयी असलेली तळमळ, भीमराव यांच्या लक्षात आली आणि त्यांनी दलित, शोषित, पीडित समाजाचे पालक म्हणून काम करण्याचा संकल्प केला आणि त्यांनी ते काम केले. त्यामुळे मीही त्याला बाप समजतो. माझा बापही त्याला बाप समजत होते. माझा आजोबा देखील त्याला बाप समजत होते, माझी माय, मुले-मुलीही त्याला बाप समजतात. ते डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर सर्वांचे बाप आहेत. भारतीय संविधानाच्या माध्यमातून त्यांनी सर्वांना समान न्याय दिला आहे आणि ते खऱ्या अर्थाने सर्वांचे बाप झालेत. ते डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आम्हाला कळले पाहिजे, प्रत्येकाचा बाप हा त्याग करतो. तो त्याचा त्याग आणि समर्पण आम्हाला समजले, प्रत्येक मुला-मुलींना कळले तर कोणत्याही मुला-मुलींच्या मनात बापाबद्दल द्वेष राहणार नाही, कटुता असणार नाही, त्यांनी जी लहानपणी केलेली मारहाण मुले योग्य दिशेने जावीत यासाठी होती हे कळेल. म्हणजे मारण्यात देखील प्रेम होते, करुणा होती, मुलांच्या प्रगतीच्या दृष्टीने तळमळ होती. ही बाब कळली की बापाबद्दल असलेली कटुता नष्ट होईल. ज्या दिवशी मुला-मुलींना खऱ्या अर्थाने त्याग, समर्पण, कष्ट करणारा बाप कळेल त्या दिवशी बापाला खऱ्या अर्थाने आपण केलेल्या त्यागाचे फलीत झाले असे वाटेल. तो बाप समजण्याची खऱ्या अर्थाने गरज आहे. तो बाप होय. ■■

अविनाश टिपले
मो.9970917389

दंत मिथक

दंत आरोग्याबद्दल सामान्य मिथक आणि गैरसमज

दातांची काळजी घेण्याबाबत अनेक सल्ले इंटरनेट, नातेवाईक किंवा शेजारी देतात, पण ते सर्व नेहमी बरोबरच असतात असे नाही. एक दंततज्ज्ञ म्हणून मला असे अनेक रुग्ण भेटतात जे चुकीच्या समजुतींमुळे स्वतःचे दात व आरोग्य धोक्यात घालतात. चला तर मग, दंत उपचारांबद्दलचे काही सामान्य गैरसमज दूर करूया आणि वास्तव समजून घेऊया.

मिथक 1 :- 'दुखत नसेल, तर काही त्रास नाही.'

सत्य :- सुरुवातीला दातांची कुज, हिरड्यांची सूज किंवा संसर्ग यासारखे आजार वेदना न देता वाढू शकतात. म्हणून नियमित दंत तपासणी आवश्यक असते, त्रास होण्याआधीच समस्या शोधता येतात.

मिथक 2 :- 'जोरात ब्रश केल्याने दात स्वच्छ होतात.'

सत्य :- जोरात ब्रश केल्यास दातांचा एनॅमल खराब होतो आणि हिरड्यांना इजा होते. सौम्य ब्रशने हलक्या वर्तुळाकार हालचालींनी ब्रश करणे अधिक प्रभावी आणि सुरक्षित असते.

मिथक 3 :- 'व्हाइटनिंग केल्याने दात खराब होतात.'

सत्य :- तज्ज्ञ दंत चिकित्सकांच्या देखरेखीखाली केलेले प्रोफेशनल व्हाइटनिंग सुरक्षित असते आणि दातांना काहीही नुकसान होत नाही. मात्र, बाजारात मिळणाऱ्या उत्पादनांचा अति वापर संवेदनशीलता आणि एनॅमलच्या झीजीस कारणीभूत होऊ शकतो.

मिथक 4 :- दंतचिकित्सकाकडे फक्त दुखत असेल तेव्हाच जायचे.'

सत्य :- प्रतिबंधात्मक काळजी हीच दंत आरोग्याची गुरुकिल्ली आहे. बऱ्याच समस्या सुरुवातीला लक्षणांशिवाय असतात. नियमित तपासणीत त्या वेळीच सापडतात.

मिथक 5 :- 'फक्त साखरेमुळे दात खराब होतात.'

सत्य :- साखर हे एक प्रमुख कारण असले तरी, चुकीची ब्रशिंग पद्धत, आंबट पदार्थ, कोरडे तोंड आणि बॅक्टेरियांची वाढ यामुळेही दात खराब होऊ शकतात.

मिथक 6 :- 'दुधाचे दात महत्त्वाचे नाहीत, ते पडणारच आहेत.'

सत्य :- दुधाच्या दातांची कुज वेदना, संसर्ग आणि कायमचे दात चुकीच्या दिशेने येण्यास कारणीभूत ठरू शकते. त्यामुळे तेही तितकेच महत्त्वाचे असतात.

मिथक 7 :- 'चारकोल टूथपेस्टने दात जास्त पांढरे होतात.'

सत्य :- चारकोलयुक्त टूथपेस्ट अतिशय खरडणारी असते व नियमित वापरामुळे दातांच्या एनॅमलची झीज होऊ शकते. दंततज्ज्ञांच्या सल्ल्याशिवाय याचा वापर करू नये.

मिथक 8 :- 'दात काढल्यामुळे दृष्टी कमजोर होते.'

डॉ. स्नेहल सोनारकर (सूर्यवंशी)
मो. 9967111642

सत्य :- हा खूपच सामान्य आणि जुना गैरसमज आहे. बरेच रुग्ण दात दुखत असतानाही फक्त या कारणामुळे उपचार टाळतात. परिणामी, संसर्ग वाढून शेवटी दात काढावा लागतो.

खरे सांगायचे तर, दात काढण्याचा डोळ्यांच्या दृष्टीवर काहीही परिणाम होत नाही.

डोळ्यांचे आणि दातांचे nerve supply वेगवेगळ्या असतात. वेळेवर उपचार न घेणे हीच मोठी चूक ठरते. त्यामुळे या भीतीमुळे उपचार टाळू नका!

मिथक 9 :- 'missing दात भरून काढायची गरज नाही.'

सत्य :- जर दात कीड किंवा इतर कारणांमुळे पडला असेल, तर तो दंततज्ज्ञांचा सल्ला घेऊन नक्कीच भरून काढायला हवा.

Missing दात न भरल्यास जवळचे दात त्या जागेत झुकू शकतात, चावण्याची कार्यक्षमता कमी होते आणि जबड्याच्या हाडालाही इजा होऊ शकते.

सध्या दात बदलण्यासाठी अनेक पर्याय उपलब्ध आहेत - ब्रिज, डेन्चर किंवा इम्प्लांट्स. आपल्या तोंडाच्या स्थितीनुसार कोणता पर्याय सर्वोत्तम आहे, हे तुमचा दंतचिकित्सक सांगू शकतो.

मिथक 10 :- रूट कॅनाल म्हणजे खूप वेदनादायक उपचार आहे.

सत्य :- आधुनिक उपकरणांमुळे आणि स्थानिक भूल देण्याच्या तंत्रामुळे रूट कॅनाल आज सहज आणि तुलनेत वेदनारहित प्रक्रियाच झाली आहे. रुग्णांची बहुतेक भीती ही केवळ ऐकीव माहितीवर आधारित असते.

दंत आरोग्य हे खोट्या समजुतींवर सोडू नका. गुगल किंवा लोकांच्या सांगण्यावर न जाता, तुमच्या दंततज्ज्ञांवर विश्वास ठेवा. माहितीपूर्ण निर्णय घ्या, वेळेवर तपासणी करा आणि दातांचे दीर्घकाळापर्यंत संरक्षण करा. ■■

बोधिमग्गो सेवा संस्था ईसासनी भिमनगर द्वारा वृक्षारोपण

हिंगणा : तालुक्यातील बोधिमग्गो सेवा संस्था ईसासनी भिमनगर वागदरा द्वारा बोधिमग्गो पर्यावरण व पर्यटन संवर्धन अंतर्गत बोधिमग्गो बुद्ध विहार परिसरात शेकडो वृक्षांची लागवड करण्यात आली. वृक्षारोपण कार्यक्रम बोधिमग्गो सेवा संस्था संस्थापक अध्यक्ष परिनिबुत्त भदन्त बोधिविनित महास्थविर स्मृती परिसर येथे संस्थेचे अध्यक्ष शंकरराव निकोसे, उपाध्यक्ष भदन्त नाग दिपंकर महास्थविर, सचिव डॉ. भदन्त सिलवंत महास्थविर यांच्या मार्गदर्शनाखाली करण्यात आले असुन यावेळी आंतरराष्ट्रीय विपस्सना आचार्य भदंन्त विनयरंख्खीत, महास्थविर भदंन्त ज्ञानबोधी, महास्थविर , भदंन्त सुजात तिस्स ,भदंन्त जटिला, भदंन्त शासनरंख्खीता, भदन्त प्रज्ञाशिल, सरपंच अरविंद ढोणे, ग्राम पंचायत सदस्य सिद्धार्थ बागडे, माजी उपसरपंच तथा सदस्या मीना मेश्राम, जेष्ठ समाज सेवक शशिकांत थोटे, जेष्ठ समाज सेवक चंद्रशेखर राऊत, ग्राम पंचायत सदस्य प्रिती राऊत, वरिष्ठ पत्रकार लिलाधर दाभे, शंकरराव निकोसे, तेजस तायडे, ज्ञानेश्वर गुंजनकर, प्रज्ञा मेश्राम, आचल वासनिक, अनिशा काटकर, वैशन्वी बांगर, अंक्षीता रामटेके, मंगेश पाटील, आनंद ईंगळे, शांता मेश्राम, राजकुमार मेश्राम आदीसह प्रतिष्ठित नागरिक व उपासक उपासिका मोठ्या संख्यानी उपस्थित होते.

मा.म. देशमुखांच्यानुसार डोक्याने चालतात ते ध्येय गाठतात : ज्ञानेश महाराव

नागपूर : मा. म. देशमुख हे रोज व्यायाम करायचे आणि डोक्यात आलेले विचार लगेच लिहून काढायचे. समाजाला पुढे नेण्यासाठी मुंगीसारखे डोक्याने चालायला शिका, पायाने चालतात ते अंतर कापतात आणि डोक्याने चालतात ते ध्येय गाठतात, असेही महाराव म्हणाले. यावेळी ज्ञानेश महाराव यांनी मा.म. देशमुख यांच्याशी झालेल्या भेटीची आठवण सांगितली.

मराठा सेवा संघातर्फे 'मा. म. देशमुख : एक आकलन' या ग्रंथाचे प्रकाशन शुक्रवारी बळीराजा संशोधन केंद्र, मराठा सेवासंघ परिसर, सुर्वेनगर येथे करण्यात आले. यावेळी ते बोलत होते.

बहुजन समाजाला धार्मिक, सामाजिक, आर्थिक गुलामगिरीच्या जोखडातून मुक्त करून स्वयंप्रकाशित करण्याचे 'मा. म. देशमुख यांचे स्वप्न बीपूर्ण करण्यासाठी समाजातील सर्व विचारवंतांनी एकत्र यावे, असे आवाहन मराठा सेवा संघाचे सरचिटणीस मधुकर मेहेकरे यांनी केले. या कार्यक्रमाला प्रमुख पाहुणे म्हणून चित्रलेखाचे माजी संपादक ज्ञानेश महाराव, प्रमुख अतिथी म्हणून मंजुश्री मा. म. देशमुख, डॉ. प्रा. अशोक राणा, डॉ. पी.एस. चंगोले, डॉ. बबन नाखले, विवेक कडू यांची होती. मराठा सेवा

संघातर्फे 'मा.म. देशमुख : एक आकलन' या ग्रंथाचे प्रकाशन शुक्रवारी बळीराजा संशोधन केंद्र, सुर्वेनगर येथे करण्यात आले. मा. म. देशमुख यांच्या जयंतीदिनी मा.म. देशमुख मराठा सेवा संघातर्फे व्याख्यानमाला आयोजित करण्यात येईल. त्यासाठी समाजातील इच्छुकांनी पुढाकार घ्यावी, असे आवाहन मेहेकरे यांनी केले. तसेच त्यांनी मा.म. देशमुखांची डायरी, नोंदवह्या या सर्वांवर आधारित ग्रंथ देखील काढण्याचे सुतोवाच केले. डॉ. चंगोले यांनी मा.म. देशमुख

यांचा सहवास आणि त्यांच्या ग्रंथाचा संदर्भ देत अनेक आठवणींना उजाळा दिला. मा.म. देशमुख हे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचे छायाचित्र खिशात ठेवत होते. यातून त्यांना प्रेरणा मिळत होती. परंतु ते आंबेडकरांची प्रतिमा बागळतात हे समाजातील लोकांना कळू देऊ इच्छित नव्हते. कारण, तेव्हा समाज आज सारखा प्रगल्भ नव्हता. भारतीय पुरुषात महिलांना दुय्यम स्थान देण्याची गुर्मी मनुस्मृतीतून आली, असे मा.म. देशमुख यांनी आपल्या संशोधनाअंती ठासून सांगितले होते, याकडेही डॉ. चंगोले यांनी लक्ष वेधले. डॉ. प्रा. अशोक राणा म्हणाले, मा.म. देशमुख निर्भिड होते. ते कधी घाबरले नाहीत आणि कधी माधरही घेतली नाही. मा.म. देशमुख हे त्यांच्या विचारातून आजही जिवंत आहेत, असे विवेक कडू म्हणाले. संचालन डॉ. लिना निकम व अरुणा भोंडे यांनी केले.

प्रज्ञा शिल बुद्ध विहार.

गिट्टोबा नगर सिंबायोसिस कॉलेज रोड नागपूर. स्थापना सन 2010, अध्यक्ष - विनोद नाईक. उपाध्यक्ष - किशोर मेश्राम. सचिव - बंडू फूलझेले. कोषाध्यक्ष - जगदीश मेश्राम. दररोज सकाळी वंदना होत असते. थोर पुरुषांच्या जयंती व स्मृतिदिन साजरे केले जातात. वाचनालय सुविधा आहे. प्रामुख्याने कुंदा हुमने,मंदा रामटेके, प्रज्ञा ठवरे,शिला मेश्राम या महिलांचा सहभाग नेहमी असतो.

संवाद मित्र,हरिदास बेलेकर
मो. 9372421695

महत्वाचे

सुरेश तामगाडगे यांच्या वाढदिवसी वृक्षारोपण

नागपूर : सामाजिक कार्यकर्ते सुरेश तामगाडगे यांचा वाढदिवस हनुमाननगर बागेत व त्यांच्या राहत्या घरी अतिशय आनंदाने व उत्साहाने साजरा करण्यात आला. वाढदिवस प्रीत्यर्थ हनुमान नगर बागेमध्ये सुरेश तामगाडगे यांच्या तर्फे विद्येच्या झाडाचे वृक्षारोपण करण्यात आले. प्रसंगी सूर्य नमस्कार मंडळाचे सदस्य उपस्थित होते. सूर्यनमस्कार मंडळाचे सदस्य गण रमेश निम सरकार मिलिंद सुटे पुरुषोत्तम हातमोडे, अरुण सुटे, किरण कांबळे, प्रकाश भोयर, मनोज मेश्राम, राहुलकर, दिलीप वानकर, महेशगवळी, लोहकरे, बागडे उपस्थित होते.

निवेदनाला महापालिकेचा प्रतिसाद : घंटागाडी सुरू

नांदेड : शहरातील वाढता विस्तार होत असलेल्या तरोडा खुर्द क्षेत्रातील तिरंगानगर--रघुनाथनगर या जुळ्या वसाहतीत आ.बालाजीराव कल्याणकर यांच्या मोठ्या प्रयत्नाने भुमिगत ड्रेनेज, सिमेंट रस्ते, नळपाणी पुरवठा योजना झटपट पुर्ण करण्यात आल्या. तथापि स्वच्छता राखण्यासाठी घंटागाडी गाडीची कमतरता होती ती 9 जुलै 25 रोजी येथिल विकास समन्वय समितीने तरोडा सांगवी क्षेत्रिय कार्यालय छोटेखानी कार्यक्रमाचे प्रास्ताविकात निवृत्त जिल्हा प्रसिध्दी अधिकारी रामचंद्र देठे यांनी क्षेत्रिय कार्यालयाच्या सहाय्यक आयुक्त श्रीमती निलावती डावरे स्वच्छता निरीक्षक आनंद गायकवाड यांचे आभार मानले.यावेळी आनंद कानगुले, बालाजी देवकांबळे, परमानंद नाईक आदी उपस्थित होते. महानगरपालिका क्षेत्रिय कार्यालय तरोडा सांगवी येथील अधिकारी कर्मचारी नेहमी सहकार्य करतात हे दिसून आले.

मंत्रतंत्राने उपचार करणाऱ्या फादरला तातडीने जादूटोणाविरोधी कायद्यातंर्गत अटक करा : महाराष्ट्र अंनिसची मागणी

कोपरगाव : कावीळच्या आजारी व्यक्तीला औषधोपचारापासून रोखणाऱ्या व तंत्रमंत्राने कावीळवर उपचार करणाऱ्या फादर चंद्रशेखर गौडाला तातडीने अटक करा अशी मागणी महाराष्ट्र अंधश्रद्धा निर्मूलन समितीने पत्रकाद्वारे केली आहे.

अहिल्यानगर जिल्ह्यातील कोपरगाव शहरातील खडकी येथे डॉक्टरांनी 'कावीळ' असल्याचं स्पष्ट निदान करून व औषधं दिले असतानाही डॉक्टरांच्या सल्ल्याऐवजी 'फादर'च्या मंत्र आणि तेलावर विश्वास ठेवल्याचे 42 वर्षीय महिलेला आपला जीव गमवावा लागला.

चर्चमधील 'फादर' चंद्रशेखर गौडा यांनी वनिताला कुठलाही आजार झालेला नाही. औषध नाही तर मंत्र लागेल. मी तेलावर मंत्र करतो, तेच पुरेसं आहे असा दावा करत तिला योग्य उपचारापासून रोखले.

फादरने खोबरेल तेलाच्या बाटलीवर हात ठेवत काही मंत्र म्हणत, पाणी शिंपडले आणि वनिताला हे तेल कपाळाला लावायला आणि हे तेल प्यायला सांगितले. एवढेच नव्हे तर तर

विज्ञान निर्भयता नीती

सर्व औषधोपचार घेण्यापासून परावृत्त केले.

धक्कादायक म्हणजे फादरने मंतरलेले तेल वनिताने प्राशन केल्याने तिची प्रकृती ढासळली व 4 जुलैला तिला लोणी येथील प्रवरा रुग्णालयात दाखल करण्यात आले. 5 दिवस मृत्यूशी झुंज दिल्यानंतर 9 जुलैला वनिताचा मृत्यू झाला. या सर्व प्रकाराला फादर चंद्रशेखर गौडा जबाबदार असल्याचे अंधश्रद्धा निर्मूलन समितीचे आपल्या पत्रकात म्हटले आहे. कावीळ हा योग्य उपचाराने बरा होतो. असे असले तरी त्याला चुकीचे उपचार जीवघेणे ठरतात. हेच कोपरगाव येथील या घटनेतून सिद्ध झाले.

कावीळ हे इतर आजारांचे लक्षण आहे. कावीळचे आजारी व्यक्तीला संतुलित आहार, प्रथिने युक्त पदार्थ व शरीराला आराम या गोष्टींची आवश्यकता असते.

कावीळ झालेल्या व्यक्तीचे यकृत कमजोर असल्याने व नारळ तेलात चरबीचे प्रमाण जास्त असल्याने ते पचायला अतिशय जड असते.

कावीळ सारख्या गंभीर आजारी व्यक्तीला औषधोपचारा पासून रोखून तंत्र मंत्राद्वारे चुकीचा उपचार केल्याने फादर चंद्रशेखर गौडा याला जादूटोणाविरोधी कायदा अंतर्गत तातडीने अटक करण्यात यावी अशी मागणी महाराष्ट्र अंधश्रद्धा निर्मूलन समितीचे अहिल्यानगरचे कार्याध्यक्ष मधुकर अनाप, राज्य कार्यकारणी सदस्य डॉ. हमीद दाभोलकर, प्रवीण देशमुख, अण्णा कडलास्कर, मिलिंद देशमुख, नंदिनी जाधव, राहुल थोरात, रामभाऊ डोंगरे, सम्राट हटकर, अशोक कदम, विनोद वायंगणकर, फारुख गवंडी, प्रकाश घादगिणे, मुंजाजी कांबळे, विजयाताई श्रीखंडे, इंजि.गौतम पाटील, चित्तरंजन चौरे, डॉ. सुनील भगत यांनी केलेली आहे.

इंग्रजांची राजकीय तर ब्राह्मणांची सामाजिक गुलामगिरी बहुजन विचारवंत नागेश चौधरी

नागपूर : देशावर इंग्रजांनी बरेच वर्ष राज्य केले. त्यावेळी आपण इंग्रजांच्या राजकीय गुलामगिरीत होतो, असे असले तरी ती गुलामी बहुजनांवर नव्हती. उलट त्याकाळी बहुजनांवर ब्राह्मणांची सामाजिक गुलामगिरी होती. अशा परिस्थितीतही देशावर इंग्रजांची सत्ता असली तरी त्यांनी बहुजनांना बोलण्याचे, लिहिण्याचे स्वातंत्र्य दिले होते, असे प्रतिपादन बहुजन विचारवंत, संपादक बहुजन संघर्ष नागेश चौधरी यांनी केले. ते हिवरीनगर येथील तथागत बुद्ध विहारात महात्मा ज्योतीबा फुले यांच्या वर्ष 1873 साली लिहलेल्या गुलामगिरी या ग्रंथावर 29 जून रोजी आयोजित चर्चासत्रात बोलत होते. या चर्चासत्राच्या अध्यक्षस्थानी नागेश चौधरी होते तर, डॉ. संजय शेंडे, डॉ. सुहास अंबादे, विनायक जामगडे, प्रा. सत्यवान मेश्राम प्रामुख्याने उपस्थित होते. यावेळी नागेश चौधरी यांनी महात्मा फुले यांनी गुलामगिरी ग्रंथात मांडलेल्या विचारांवर प्रकाश टाकला. महात्मा फुलेंनी या ग्रंथात म्हटले की पेशवाईत शूद्रातिशूद्रांना, बहुजनांना अतिशय हीनतेने वागवण्यात येत होते. जनावरांना रस्त्यावर चालता येत होते पण अस्पृश्यांना त्यांच्या सारखे चालण्याचे स्वातंत्र्य नव्हते. ब्राम्हणांनी परकीय आर्यांनी इथल्या मूळ जनांना चातुर्वर्ण्याच्या माध्यमातून गुलाम केले. चर्चासत्रात डॉ. अंबादे, विनायक जामगडे, डॉ. संजय शेंडे, यांनी गुलामगिरीच्या संदर्भातील विविध पैलू उघडकीस करून मार्गदर्शन केले. दरम्यान, आज दलित व ओबीसी एकत्र येणे ही काळाची गरज असल्याबाबतचे विचार उपस्थित मान्यवरांनी आपल्या भाषणातून मांडले. या कार्यक्रमाला बौद्ध, ओबीसी विद्यार्थ्यींनी आणि विद्यार्थ्यांसह अनेक महिला व पुरुष उपस्थित होते. यावेळी उपस्थित विद्यार्थ्यांनी प्रश्नोत्तरात सहभाग घेतला, हे विशेष.

अभ्यासातील सातत्य परिश्रम आणि चिकाटीनेच यशाचे शिखर गाठता येते : सुनील वारे

पुणे : भारतरत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी मोठ्या संघर्षातून कोलंबिया विश्व विद्यापीठ तसेच लंडन येथील ग्रेज इन संस्थेमधून उच्च शिक्षण प्राप्त केले. (बार्टी) संस्थेच्या माध्यमातून स्पर्धा परीक्षांच्या विद्यार्थ्यांना उच्च दर्जाचे प्रशिक्षण देण्यात येत असून विद्यार्थ्यांनी अभ्यासातील सातत्य चिकाटी जिद्द ठेवून परिश्रम करावेत आपली दिशा निश्चित करावी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचा आदर्श समोर ठेवून अभ्यास करावा अभ्यासातील सातत्यामुळेच यशाचे उंच शिखर गाठता येते असे मत बार्टी संस्थेचे महासंचालक सुनील वारे यांनी बोलताना व्यक्त केले. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर संशोधन व प्रशिक्षण

संस्था (बार्टी) पुणे अंतर्गत UPSC निवासी प्रशिक्षण केंद्र येरवडा, पुणे येथील पहिल्या बॅचचे विद्यार्थी श्री आनंद सदावर्ते यांनी नुकतेच या वर्षी PSC परिक्षेत 945 रॅंक मिळवून यश संपादन केले. दिनांक 11 जुलै रोजी सदावर्ते यांनी बार्टी संस्थेस भेट दिली. यावेळी सुनील वारे यांच्या हस्ते आनंद सदावर्ते, तसेच महेन्द्र सदावर्ते यांना भारतीय राज्यघटनेची प्रत, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांची प्रतिमा भेट देऊन सन्मानित करण्यात आले. यावेळी निबंधक इंदिरा अस्वार, शुभांगी सुतार, विकास गायकवाड, धिरज खांडे, शुभम सुरवसे,अमिर मुलानी, रणजित पात्रे, महंमद कलाल, रामदास लोखंडे आदी उपस्थित होते.

निधन वार्ता

उमेश विठ्ठलराव मोटघरे

नागपूर : हनुमान नगर रहिवासी उमेश विठ्ठलराव मोटघरे यांचे वृद्धपकाळाने शनिवार दिनांक 12 जुलै रोजी दु:खद निधन झाले. मृत्युसमयी त्यांचे वय 70 होते. अंतिम संस्कार मोक्षदाम घाटावर पार पडले. त्यांच्या पश्चात पत्नी, तीन भाऊ, एक मुलगा, एक मुलगी व बराच मोठा आप्तपरिवार आहे.

बोधिसत्व सोसायटीतर्फे युगांतर महिला विद्यालयात शालेय साहित्याचे वाटप

नागपूर : युगांतर महिला विद्यालय टेका नाका कामठी रोड येथील 5 वी ते 10च्या 93 विद्यार्थ्यांना नोटबुक व रजिस्टर चे वाटप करण्यात आले. दहावी पास झालेल्या 4 विद्यार्थ्यांना फोल्डर वाटप करण्यात आले व सोबतच संस्थेचे कोशाध्यक्ष कुलदीप फुलझेले यांनी त्यांच्या वडिलांच्या स्मृतिप्रीत्यर्थ दहावीच्या 3 विद्यार्थ्यांना आर्थिक मदत केली. कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी अनिल बहादुरे होते. इतर बोधिसत्व सोसायटीचे आजीवन सदस्य रामचंद्र गेडाम, कुलदीप फुलझेले, देवानंद मानवटकर, संजय लोहकरे व लोहकरे, मनोज भरतकर, नरेश साखरे, सतीश ओरके, इंदुताई सातपुते, अभय शेवाळे, अभिनव फुलझेले, प्रतिभा मेश्राम व मुख्याध्यापक गंधे, तसेच इतरही शिक्षक तसेच 5 ते 10 वी व दहावी पास विद्यार्थी विद्यार्थिनी हजर होत्या.

एसबीआय कडून बप्रमंलाची मागणी अंशतः पूर्ण

लाखांदूर : बहुजन प्रबोधन मंच, लाखांदूरने चेअरमन, एसबीआय, मुंबई यांना 'एसबीआय ॲनेक्झर बी केवायसी अपग्रेडेशन फार्म इंडिव्हिज्यूल' मधील रकाना नं. 12 'रिलीजन' शब्दसमोर छापलेल्या धर्मांच्या नावासंबंधी दुरुस्ती करण्यासाठीची दि. 6 मार्च 2024 च्या निवेदनातून केलेली मागणी अंशतः पूर्ण केल्याबद्दल दि. 11 जुलै 2025 ला एम. पी. डोकरे, मॅनेजर, एसबीआय, लाखांदूर यांचे मार्फत पाठविलेल्या निवेदनातून धन्यवाद देऊन उर्वरित मागणी पूर्ण करण्याची विनंती केली आहे. सविस्तर असे की, 'एसबीआय ॲनेक्झर बी केवायसी अपग्रेडेशन फार्म इंडिव्हिज्यूल' मधील रकाना नं. 12 'रिलीजन' समोर 'हिंदू, मुस्लिम, ख्रिश्चन, शिख व अदर्स' असे छापलेले होते. 'नॅशनल कमिशन फॉर मायनॉरिटीज ॲक्ट,1992 कलम 2 (c)' नुसार केंद्र शासनाने अधिसूचित केलेले तसेच महाराष्ट्र शासनाने 'राज्य अल्पसंख्यांक आयोग अधिनियम 2004, कलम 2 (ड)'नुसार मुस्लिम, ख्रिश्चन, शिख, बौद्ध, पारशी व जैन यांना धार्मिक अल्पसंख्यांक समुदाय म्हणून घोषित केले आहे. आपल्या देशात वरील सहा अल्पसंख्यांक धर्मीय तसेच बहुसंख्यांक हिंदू धर्मीय असे एकूण सात अधिकृत धर्म समुदायांचे लोक राहत असल्याचा दाखला देऊन हिंदू, मुस्लिम, ख्रिश्चन, शीख या धर्मांच्या नावासमोर उर्वरित बौद्ध,पारशी व जैन या तीन धर्मांची नावे अशा एकूण सातही धर्मांची नावे छापण्याची विनंती दि. 6 मार्च 2024 ला पाठविलेल्या निवेदनातून केली होती. चेअरमन, एसबीआय, मुंबई यांनी उपरोक्त 6 मार्च 2024 च्या निवेदनातील मागणी विचारात घेऊन हिंदू, मुस्लिम, ख्रिश्चन, शीख या धर्मासोबत 'बुद्धिस्ट' असे छापून बप्रमंलाची मागणी अंशतः पूर्ण केली. उपरोक्त 11-07-2025 चे निवेदन मॅनेजर, एसबीआय, लाखांदूर, जि.भंडारा एम. पी. डोकरे यांनी स्वीकारून चेअरमन, एसबीआय, मुंबई यांच्याकडे उचित कार्यवाहीसाठी पाठविण्याचे आश्वासन अध्यक्ष, बहुजन प्रबोधन मंच, लाखांदूर जिल्हा-भंडारा अनिल कारूजी काणेकर, यांना दिले.

कार वॉशिंग

कामाकरिता मुले पाहिजेत.
पार्ट टाईम 5000 ते 7000
(सकाळी 6 ते 10) पर्यंत,
फुल टाईम 10000 ते 15000
(सकाळी 6 ते दुपारी 1 वाजेपर्यंत)
(पेट्रोल+कमीशन+बोनस)
संपर्क : सतीश
शताब्दी चौक. मो. 7666253278

वर्षावास म्हणजे शुद्ध आणि बुद्ध होण्याची कार्यशाळा : प्रा. रमेश गायकवाड

चेंबूर : बौद्ध भिक्षू संघाला पावसाचे चार महिने धम्म कार्याच्या स्थित्यंतर साठी अनेक अडचणी होत असल्याने भगवान बुद्ध यांनी हा काळ बौद्ध भिक्षू संघ आणि आणि उपासक उपासिका यांच्यासाठी धम्मसाधना, धम्मविपश्यना, धम्मदेसना आणि धम्मलाभ या संस्काराला बौद्ध धम्मांत 'वर्षावास' म्हटले आहे. तथागत बुद्धांनी एकूण 45 वर्षावास केला. त्यापैकी 16 वर्षावास हे आताची अयोध्या आणि पूर्वीची साकेत येथे केले होते. आषाढी पौर्णिमेला लोक गुरू पौर्णिमां म्हणत असले तरी सिद्धार्थ गौतमाने याच पोर्निलेमा आई महामाया यांच्या पोटी गर्भ अवस्था प्राप्त केली होती. बुद्ध यांना वैशाख पौर्णिमेला जन्म, बोधी साक्षात्कार आणि निर्वाण प्राप्त झाले म्हणून जगभर युनोच्या वतीने वैशाख पौर्णमा ही गुरू पौर्णिमा म्हणून साजरी केली जात आहे. आपण वर्षावास आयोजित करीत असताना सध्याची राजकीय आणि सामाजिक परिस्थिती फार भयाण असली तरी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या संकल्पनेतील प्रबुद्ध भारत निर्माण करण्यासाठी वर्षावास म्हणजे शुद्ध आणि बुद्ध होण्याची कार्यशाळा समजून मोठ्या प्रमाणात साजरा झाला पाहिजे असे प्रा. रमेश गायकवाड आपल्या प्रवचनात म्हणाले. बौद्ध सभा चेंबूर यांच्यावतीने सालाबादप्रमाणे पी.एल. लोखंडे मार्ग सुपारक बुद्ध विहारामध्ये आषाढी पौर्णिमा ते अश्विन पौर्णिमा वर्षावास 2025 चे आयोजन करण्यात आले होते. वर्षावास उद्घाटन आंबेडकरी चळवळीतील ज्येष्ठ नेते आणि संस्थेचे संस्थापक किसन माने यांच्या हस्ते करण्यात आले. त्यावेळी प्रमुख मार्गदर्शक प्रवचनकार रमेश गायकवाड, अशोक जगताप, विश्वास माने, मिलिंद कांबळे उपस्थित होते. आषाढी पौर्णिमा वर्षावासाचे महत्व या विषयाचे पहिले पुष्प आंबेडकरी चळबळीचे गाडे अभ्यासक प्रा. रमेश गायकवाड यांनी गुंफले. तर अध्यक्षीय

प्रवचनात ज्येष्ठ नेते किसन माने म्हणाले, सध्याचा काळ लोकशाही संविधान आणि मानवतेच्या दृष्टीने फारच भयाण आहे. डॉ. बाबासाहेब यांच्या चळवळीची नैतिकता येण्यासाठी आम्ही सच्चे बौद्ध होऊन तसे आचरण करण्याची गरज आहे. त्यासाठी डॉ. बाबासाहेब यांचा संघटित व्हा आणि संघर्ष करा हा विचार त्याला धम्माची जोड देण्याची गरज आहे. संचालन आंबेडकरी विचारवंत आनंद म्हस्के यांनी केले. विधीचा कार्यक्रम धम्ममित्र बापू चंदनशिवे यांनी पार पाडले. यावेळी चेंबूर विभागातील रहिवाशी आणि राजेंद्र झेंडे यांना महाराष्ट्र शासनाचा डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर समाज भूषण पुरस्कार मिळाल्याबद्दल त्यांचा प्रमुख मार्गदर्शक यांच्या हस्ते पुष्पगुच्छ देवून सत्कार करण्यात आला. यावेळी धम्मचरिणी तेजप्रभा, धममित्र चंदनशिवे, बोधाचारी सिद्धार्थ रणपिसे, भास्कर न्यायनित, समाज भूषण जयकर माघाडे, आदी मान्यवर उपस्थित होते. कार्यक्रमाचे दानदायक प्रभाकर धेंडे पूजेची सजवाट करणारे बबन कांबळे, भारत माने, संतोष पगारे यांचा पाहुण्याच्या हस्ते सत्कार करण्यात आला. कार्यकेम यशस्वी करण्यास शरद शेळ्के, अतुल कांबळे, मोहन माने, वाघमारे, मनोज कांबळे यांनी परिश्रम घेतले.

बहुजन सौरभ प्रकाशक, संपादक, मालक, मुद्रक सिध्दार्थ जीवन कांबळे यांनी देश प्रेस पब्लिकेशन, E-30/2, इंडस्ट्रीयल एरिया, सोनेगाव (सीम), हिंगणा, एम.आय.डी.सी., नागपूर - 440016 येथे मुद्रित केले व 9/2, स्वराज कॉलनी, मेडिकल कॉलेजच्या मागे, नागपूर-440027, येथे प्रकाशित केले. RNI No. MAHMAR 2020/84035 Printed, Owner by Siddharth Jiwan Kamble, Publisched at 9/2 Swaraj Colony, Behind Medical College, Nagpur 440027, Printed at M/S Desh Publication, E-30/2, Industrial Area, Sonegaon (SEEM), Hingna, MIDC, Nagpur-440016, Editor Siddharth Jiwan Kamble Email: bahujansaurabh@gmail.com Mobile: 9422860648